

DELO življenje

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56

Poštnina plačana pri pošti

t. 3

4226 ŽIRI 4226 Žiri

Sejem v Rivi del Gardi pokazal, da smo za naslednjo pomladno poletno sezono pripravili dobro kolekcijo

Kot običajno se je Alpina tudi letos junija udeležila sejma v Rivi del Gardi. To je pomemben sejem, kjer dobimo prve vtise o tem, ali smo za naslednjo sezono pripravili pravo kolekcijo. Na njem zaznamo modni utrip oziroma ugotovimo, kaj ponuja naša konkurenca. Obiščejo nas vsi pomembnejši kupci in na sejmu potekajo prvi dogovori o izdelavi vzorcev, včasih pa tudi o okvirnih naročilih. Dogovori se sklepajo tudi na sejmu v Düsseldorfu, ki poteka meseca septembra. Tedaj mora biti kolekcija v celoti pripravljena. Sejem v Rivi del Gardi je tudi prilika, da ugotovimo, kako nam je uspelo v naše modele vgraditi svetovne smernice in da v poletnih mesecih naredimo še določene popravke ali nove modele.

Letos smo na sejmu predstavili osemdeset odstotkov predvidene kolekcije za pomlad poletje 2002. S ponosom lahko povem, da so kupci obutev lepo sprejeli in da so bili zadovoljni tako oni kot tudi mi. Vsi smo ugotavljali, da nam je uspelo pripraviti dobre modele. To se odraža tudi v velikem naročilu vzorcev.

Veliko pozornosti smo namenili razvoju kolekcije, saj se zavedamo, da je dobro pripravljena kolekcija osnova za nadaljnji uspeh. Poleg že uveljavljenih grup modnih

čevljev, smo na sejmu predstavili tudi nekaj novih skupin z novimi modnimi smernicami in tudi z njimi poželi lep uspeh. Modeli so bili narejeni v različnih barvah, kar je popestrilo naš razstavni prostor, ki je bil zaradi tega bolj razgiban. Če bodo naši kupci uspeli dobro prodati letošnjo pomladno poletno obutev, smo prepričani, da bo naročil za naslednjo sezono še več.

Za sezono pomlad poletje 2002 še zmeraj ostajajo kare (rezana) kopita. Pojavljajo se asimetrične linije na sprednjem delu čevlja, pete so bolj elegantne. Veliko je tako imenovane casual obutev (obutev bolj asimetričnih oblik za prosti čas). Barve naslednje sezone so beige, cuoio (barva kože), rdeča in modra.

Pogovarjali smo se tudi o brizgani obutvi in v letu 2003 nameravamo tu uvesti nekaj novosti, s katerimi bomo povečali prodajo te obutev.

Kupci so bili s kolekcijo za naslednjo pomladno poletno sezono zelo zadovoljni. Nekaj pripomb pa so imeli na kakovost letošnjih pomladno poletnih modelov. Preveč je reklamacij, ki jih seveda skušamo čim bolj rešiti (npr. slabo pritrjeni napetniki), kar našim izdelkom seveda ni v ponos.

(nadaljevanje na str. 2)

Tri reči so potrebne
Tri reči moram želeli sebi in drugim: zdravje, prijatelje in veselje.

Tri reči moram obvladati:
svoje razpoloženje, svoj jezik in svoje vedenje.
Tri reči moram izpolnjevati:
pogum, dobroto in ljubezen do bližnjega.

Tri reči moram dajati:
kar največ revnim, tolažbo žalostnim, pohvalo tistim, ki so jo zaslužili.

Treh reči se moram izogibati:
krutosti, domišljavosti in nehvaležnosti.
Tri reči moram občudovati:
lepoto narave, otroke in stare ljudi.

Tri reči so potrebne – življenjska modrost, ki sem jo nekje prebrala. Izvor in avtor mi nista znana. Toda modrost mi je bila všeč in zapisala sem jo. Danes jo kot popotnico v poletje in za mnoge bližajoči se dopust, poklanjam vam.

Tri reči so potrebne – modrost, ki ji lahko posvetimo nekaj pozornosti tako v zasebnem kot v poklicnem življenju.

In če se vam bo ob njej utrnula še kakšna lepa misel, če boste začutili, da je v njej vsaj nekaj resnice, ki ji boste poskušali slediti, je modrost dosegla svoj namen.

Preživite lepo poletje.

Jožica Kacin

Prijeten dopust!

kako POSLUJEMO

Sklepi nadzornega sveta, sveta delavcev, uprave, mnenja lastnikov, menagerjev, delavcev, sindikata...

(nadaljevanje s str. 1) **Sejem v Rivi del Gardi ...**

Težave se pojavljajo tudi zaradi zamud pri dobavah.

Pri snovanju kolekcije so nam v pomoč tudi nasveti kupcev, ki nas obiščejo. Vedno znova ugotavljamo, da imajo nekateri tuji kupci veliko koristnih informacij in da znajo dobro oceniti modne smernice in tržišče za vnaprej. Na sejmu, ki traja pet dni, nas običajno obišče od trideset do štirideset kupcev. Nekateri pridejo samo na razgovore in ogled kolekcije. Če jim je naša obutev všeč, se dogovorimo za ponovna srečanja, ponavadi v njihovih podjetjih. V primeru, da s pripravljenim niso zadovoljni, pa imajo seveda veliko možnosti, da blago naročijo pri drugih proizvajalcih. So tudi taki, s katerimi se kar na sejmu dogovorimo za izdelavo določenih vzorcev, dobimo pa tudi nekatera redna naročila. Zato je izrednega pomena, kakšna je izdelana kolekcija, ki jo predstavljamo, saj je od tega v veliki meri odvisno naše nadaljnje delo. Seveda pa je v današnji hudi konkurenčni bitki izrednega pomena tudi cena obutve. Tu moramo pravilno presoditi in cene postaviti tako, da obutev tudi cenovno ustreza kakovosti in našemu položaju na trgu. Paziti pa moramo tudi, da imamo za služek tudi zase.

Eden izmed modelov za naslednjo sezono, s katerimi smo se predstavili na sejmu.

Na sejmu v Rivi del Gardi smo z angleškim podjetjem GRS – George Rye & Sons podpisali ekskluzivno pogodbo za prodajo naših izdelkov na angleškem in irskem trgu. S tem podjetjem delamo že pet ali šest sezon. Prvo leto smo v eni sezoni skupaj prodali tisoč parov obutve, številka se je letos povečala na 10.000 parov. Lastnik podjetja Michael Rye si zelo prizadeva, da bi bilo sodelovanje z Alpino in prodaja naše obutve čim boljše. Tako je izdelal tudi katalog modne obutve Simona Fashion v angleškem jeziku. Če bomo uspeli izdelati obutev ustreznih kakovosti in če nam bo uspelo zagotoviti tudi ostale pogoje, ki jih zahteva uspešna prodaja, računamo še na nadaljnjo rast prodaje naše obutve na tem trgu.

Po prihodu iz sejma takoj pričenjamo z izdelavo naročenih vzorcev. Pripravimo še dodatne modele oziroma delamo razne popravke modelov. Več pozornosti letos namenjamo casual obutvi. Sem spada tako imenovana flex obutev mladostnega izgle-

Z angleškim partnerjem GRS – George Rye & Sons smo podpisali pogodbo o sodelovanju. Veseli obrazy ob pomembnem dogodku. In nazdravje za dobro sodelovanje.

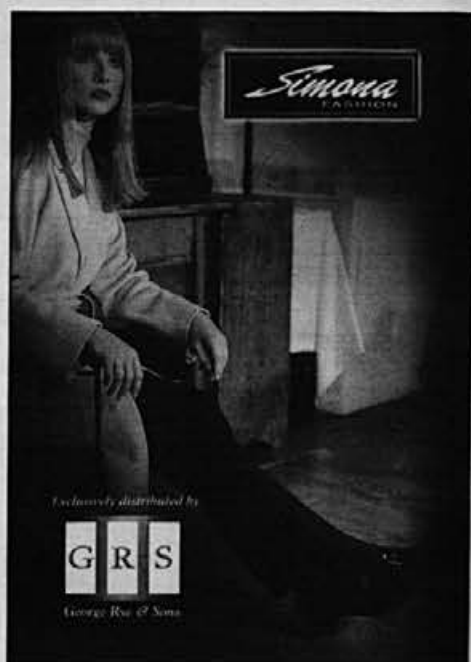
da z lahkim podplatom in moderna sandala za prosti čas. To obutev bomo, poleg ostale že na Gardi predstavljene obutve, predstavili še septembra na sejmu v Düsseldorfu.

Več pozornosti kot v preteklosti namenimo tudi razvoju moške obutve. Ta se je v Sloveniji in v državah, kjer imamo svoje prodajalne, dokaj dobro uveljavila. Letno proizvedemo od 60.000 do 70.000 parov moške obutve. Naša želja je, da bi jo uspeli več prodati tudi na zahodne trge. Konkurenca pri tej obutvi je na zahodu zelo močna. Ti kupci nas bolj poznajo po modni ženski obutvi, zato prodor ne bo lahak.

Naredili smo plan obiskov kupcev, ki smo jih srečali na sejmu v Gardi. Za nami so že prve poti. Obiskali bomo našega največjega kupca Brantana v Belgiji. Od julija do oktobra bodo intenzivno potekale prodajne akcije.

V Belgiji prodamo v eni sezoni okrog 50.000 parov obutve. Naš distributer Brantano ima čez sto prodajal po vsej Belgiji. Razveseljuje nas podatek, da je v Belgiji pred julijem oziroma pred sezonskim znižanjem prodano kar osemdeset odstotkov naše obutve.

Ko razvijamo kolekcijo je pomembno tudi, da poznamo kupca, da vemo, kakšne so njegove zahteve, želje in možnosti. Poleg modne klasike hočemo izdelovati tudi več modnih grup, vendar je prodor na to področje dokaj težak. Alpina je bolj, kot po visoko modni obutvi, poznana po klasiki. Mislim, da bodo naši rezultati tudi v bodoče boljši, če bomo več pozornosti namenili tej zvrsti. Pri tej obutvi je večja zanesljivost za naš obstoj na trgu. Ugotavljamo tudi, da najboljše uspehe dosegamo prav pri udobni klasični obutvi s pridihom mode. Tako smo tudi na sejmu v Gardi predstavili novo grupo imenovano Lari, ki se odlikuje po modnem izgledu, vendar je zelo udobna. Kopita so širša, poudarek udobnosti pa daje še udobna steljka z mehkim vložkom. V tej skupini smo predstavili zaprto obutev ter

Tudi v Angliji se uveljavlja naša blagovna znamka. Podjetje GRS izdalo tudi svoj katalog.

sandale in prav tu pričakujemo še posebej ugoden odziv naših kupcev.

Naj zaključim z mislijo, da je pri prodaji vse odvisno od končnega kupca, to je od tistega, ki obutev kupi in jo uporablja. V Alpini želimo narediti kolekcijo, ki bi jo lahko prodajali povsod. Vemo pa, da se zahteve kupcev zelo razlikujejo. To velja tako glede izgleda obutve, oblike obutve, zaradi različne konstrukcije prebivalcev, do težav zaradi prenizkega življenjskega standarda in s tem manjše možnosti za nakup boljše obutve. Toda sejem v Rivi del Gardi je pokazal, da nam je za sezono pomlad poletje 2002 uspelo pripraviti kolekcijo, ki je v skladu s svetovnimi smernicami. Če nam bo uspelo to kolekcijo izdelati do predvidenih rokov in v ustreznih kakovosti, uspeh ne bo smel izostati.

Franci Kavčič

Poslovna etika – to je vedno najprej stvar posameznika, njegovih vrednot, pravil in obnašanja

Ne se bati dragi bralec, da te v tem članku čaka pridiga. Tega še otroci ne marajo, pa čeprav je marsikdaj koristno, če dobijo kak poduk.

Na to temo sem se odločil napisati nekaj besed, ker sem že velikokrat pri svojem odločanju in opazovanju vas okrog sebe opazil, da na to, kaj je »etično«, gledamo hudo različno. Nema lokrat me prav zbode, ko vidim, kako ravnamo s premoženjem, s katerim imamo možnost in dolžnost delati. Takrat se vprašam: »Ali ta tudi doma dela tako?«

Če osebo poznam in vem, da je uspela napraviti lep dom, kar je možno samo z varčevanjem in dobrim gospodarjenjem s svojim imetjem, avtomatično pridem do odgovora: »Ne, doma dela drugače.«

Tudi veliko primerov je, ko moram dobesedno ukazati nekaj, kar je vsakemu otroku lahko jasno, kako in kaj je za podjetje koristno, pa se dela oziroma se hoče narediti drugače – za Alpino in nas vse skupaj slabše.

Kako je torej s tem? Kaj je tisto, kar ni nujno napisano v nekem zakonu ali tovarniškem predpisu, pa vseeno terja določeno ravnanje. To je etika, ki usmerja naše vedenje in ravnanje na vseh tistih področjih, ki niso urejena z zakoni. Etika je v najširšem smislu besede filozofska disciplina. Morala pa je seštevek vseh norm oziroma pravil za odločanje in ravnanje v skladu

z etiko. Moralne norme so torej tiste, ki »zapovedujejo, kaj je dobro in prepovedujejo, kar je zlo«. Etika je vedno najprej stvar posameznika

je neko ravnanje etično. Odgovoriti si je preprosto treba na naslednja vprašanja:

• Ali koristi presegajo stroške?

1. Naše podjetje čuti odgovornost do tistih, ki uporabljajo naše izdelke. Vse kar proizvajamo, mora biti na visoki kakovostni ravni, da zadovoljimo potrebe naših odjemalcev.
2. Stalno si prizadevamo za to, da zmanjšamo stroške in s tem ohranjamo razumne cene naših izdelkov.
3. Odgovorni smo vsem zaposlenim, ki delamo v Alpini, in tistim, ki za nas delajo po svetu.
4. Vsakogar izmed njih obravnavamo kot individualno osebnost in ga cenimo kot posameznika. Spoštujemo njihovo osebno dostojanstvo in cenimo njihove zasluge. Vsem zaposlenim omogočamo, da občutijo zanesljivost zaposlitve v Alpini.
5. Za delo mora vsak prejemati primerno plačo in delati mora v čistih in varnih okoliščinah.
6. Vsi zaposleni morajo čutiti svobodno možnost za dajanje sugestij in predlogov, pa tudi za morebitne pritožbe.
7. Vsi, ki imajo ustrezne kvalifikacije, imajo tudi enake možnosti za zaposlovanje, razvoj in napredovanje.
8. Zagotoviti moramo sposobno vodstvo na vseh nivojih, njihove dejavnosti, ukrepi pa morajo biti pravični in etični.
9. Odgovorni smo tudi lokalni družbeni skupnosti, v kateri delamo in živimo, in celo vsemu človeštvu.
10. Lastnino, ki jo imamo v lasti oziroma uporabi, moramo čuvati in vzdrževati.
11. Prizadevati si moramo za ohranitev naravnega okolja in vseh naravnih virov.
12. Uvajati moramo nove zamisli, razvijati nove izdelke.
13. Vsi skupaj smo odgovorni tudi delničarjem, katerih kapital uporabljamo. Ob skrbi za primerne plače bomo poskrbeli tudi za primeren donos na kapital.

oziroma njegovih vrednot, pravil in obnašanja.

Nedavno sem nekje prebral, kako najenostavneje ugotovimo, če

• Ali so upoštewane človekove pravice?

• Ali so koristi in stroški pravično razporejeni?

Sedaj razumemo, zakaj nam tako velikokrat »spodrsne«. Mi-mogrede se namreč lahko zgodi, da pri nekem ravnanju sicer delujemo v skladu z enim ali dvema vprašanjem, a hudo v nasprotju s tretjim. Največkrat smo v konfliktu v zvezi s tretjim vprašanjem. Zgodi se namreč, da je nekaj za nekoga lahko osebno koristno, a ker to povzroča podjetju stroške, zaradi katerih vsi ostali dobimo manj, so »stroški nepravilno porazdeljeni« in tako ravnanje ni etično.

V zadnjem desetletju na zahodu veliko pozornosti posvečajo tako imenovani poslovni etiki. V znanem ameriškem podjetju Johnson & Johnson so razvili kodeks etike podjetja, v katerem so v devetnajstih točkah opredelili svoje vrednote in merila, v skladu s katerimi se bodo vsi delavci podjetja poskušali odločiti in v skladu s tem tudi ravnati. »Za pokušino« sem navedel nekaj tistih, za katere se mi zdi, da bi jih mirno lahko zapisali tudi kot Kodeks etike Alpine:

Čeprav je »moraliziranje« ne-hvaležna tema, menim da bi bilo za vse nas koristno, ko bi se v zgoraj navedeno vsaj malo poglobili in prav gotovo še bolje, ko bi si ob našem vsakdanjem delu in ravnanju večkrat postavili prej navedena vprašanja. Verjemite mi, jaz si jih mnogokrat.

Martin Kopač

Alpina tudi v BTC – Nova hala za prodajo obutve naj bi bila odprta septembra

V juniju smo skupaj s Pekom in Planiko podpisali pogodbo z BTC v Ljubljani. V tem znanem nakupovalnem središču bomo z omenjenimi podjetji in še nekaterimi manjšimi podjetji uredili prodajalne obutve.

Tako bo na enem mestu v prodajnem centru zbrana ponudba vseh najpomembnejših slovenskih, pa tudi drugih proizvajalcev obutve, usnjenih izdelkov in proizvodov za nego obutve. Hala je na ugodni lokaciji. Nosilec projekta je Peko, v Alpini pa smo se s pogod-

bo dogovorili, da v primeru, da bi Peko ne mogel izvesti investicije, vse pravice nosilca projekta preidejo na nas. Prevzeli smo tudi poročilo za izvedbo te investicije.

Hala naj bi bila po predvidevanjih odprta že v sredini septembra, kar pomeni, da imamo zelo malo časa za ureditev. Tako smo takoj po podpisu pogodbe pričeli izdelovati načrte in potrebna gradbena dela.

Hala meri 2290 m². Alpina bo imela svoja prodajna prostora na 350 kvadratnih metrih. Osnovna prodajalna bo na zelo dobrem

mestu v pritličju, v kleti pa bomo uredili diskontno oziroma industrijsko prodajalno. Podobno razporeditev bosta imela tudi Peko in Planika. Ostali proizvajalci bodo svoje prodajalne uredili v nadstropju hale.

Za Alpino bo ta prodajalna zopet velika pridobitev. Tu bo zbrana ponudba vseh pomembnejših slovenskih proizvajalcev obutve, kar bo, tako za nas, kot tudi ostale, nov izziv.

Aleš Dolenc

Alpina Yug v Srbiji vpisana v sodni register

Ustanovitev podjetja Alpina Yug je zaključena. Podjetje je vpisano v sodni register, vplačan je ustanovni delež. Na žalost srbska zakonodaja deluje nekoliko počasneje kot smo pričakovali, zato še vedno iščemo najbolj ugodno rešitev za poslovanje. Dejstvo pa je, da smo tako v Alpini kot tudi v Alpini Yug trdno odločeni, da bomo letošnjo jesen tudi v tej državi prodajali obutve Alpine.

Aleš Dolenc

Na področju elektronskega poslovanja poskušamo slediti svetovnim trendom

Podjetja po celem svetu so danes soočena z izzivi, ki jih v poslovanje podjetij prinaša internet. Na področju E-poslovanja so najuspešnejše Združene države Amerike. V Alpini poskušamo slediti tem svetovnim trendom, zato pospešeno izvajamo več aktivnosti.

Izvajamo posodabljanje računalniške opreme; tako v centrali, kot v prodajalnah.

Izvedena je bila posodobitev priklopa na internet, kar omogoča večje hitrosti pri prenosu podatkov in večje število poštnih predalov.

Prodajalne se bodo lahko povezovala z internetom in s centralnim računalnikom. Kasneje bo priklop na centralni računalnik omogočen tudi ostalim poslovnim partnerjem. S tem bo prodajalnam in partnerjem zagotovljena boljša informira-

nost o naših kolekcijah, naročilih, zalogah itd., pa tudi kakovostnejše sodelovanje v poslovnem procesu. Zaposleni v Alpini lahko sedaj uporabljajo svojo elektronsko pošto tudi na potovanjih zunaj Alpine, ali od doma. Prej se morajo obrniti na računalniški center za dodelitev gesla.

Pomladi smo pričeli, jeseni pa bomo nadaljevali z izobraževanjem zaposlenih na področju računalništva. Osnova za načrtovanje tega izobraževanja je bila anketa o znanju zaposlenih na področju računalništva. Rezultati so bili pričakovani, vendar z veseljem ugotavljamo, da si zaposleni želijo tovrstnega izobraževanja.

Zgoraj naštetu in obstoječa podatkovna baza na centralnem računalniku IBM AS/400 so temelji za bodoče E-poslovanje s kupci, dobavitelji, kooperanti, ostalimi partnerji podjetja in zaposlenimi v podjetju. Za resno nadaljnjo izgradnjo modela E-poslovanja s kupci nam ta trenutek manjka kakovostna centralizirana baza podatkov o kolekcijah. Podatki o tem, katere kolekcije so v pripravi in katere v fazi prodaje, so v podjetju razpršeni po posameznih službah in neustrezno organizirani. Zato bo ureditev teh podatkov ena prioritetenih kratkoročnih nalog.

Borut Oblak

Skupščina letos še odločala v okviru starih pristojnosti. V naslednjem letu nekatere spremembe

28. junija so se delničarji Alpine sestali že na deveti seji skupščine. Sprejeli so letno poročilo za leto 2000, sklep o razporeditvi dobička za leto 2000, imenovali revizorja za leto 2001 in izvolili nadomestnega člana nadzornega sveta – predstavnika delničarjev. Vsi sklepi so bili sprejeti s preko 90 odstotki večine prisotnih glasov, iz česar je moč zaključiti, da so delničarji z rezultati preteklega poslovnega leta zadovoljni.

Pristojnosti skupščine določa Zakon o gospodarskih družbah. Leta je bil od leta 1993, ko je bil sprejet, že večkrat spremenjen in dopolnjen. Najobširnejšo dopolnitev in spremembo pa je doživel letos z novelo Zakona o gospodarskih družbah, ki je začela veljati 22. junija. Namen sprememb in dopolnitev je bila uskladitev zakona z evropskim pravom družb, predvsem z direktivami s področja prava družb, ter notranja uskladitev in dopolnitev zakona. Tako novela prinaša povsem novo poglavje o delitvi kapitalskih družb, na novo ureja temeljna pravila o računovodenju in letnih poročilih, po novem je mogoča tudi ustanovitev delniške družbe z zgolj enim ustanoviteljem, itn.

Novela zakona prinaša tudi novosti, ki se nanašajo na pristojnosti skupščine delniške družbe. Tako je skupščina doslej odločala o letnem poročilu na predlog uprave in na podlagi mnenja nadzornega sveta. Po novi ureditvi skupščina odloča o sprejemu letnega poročila samo v primeru, če nadzorni svet letnega poročila ne potrdi ali če uprava in nadzorni svet prepustita odločitev o sprejemu letnega poročila skupščini. Primarno pristojnost za sprejem letnega poročila ima po novem nadzorni svet.

Nov način sprejemanja letnega poročila povečuje vlogo in pomen uprave ter predvsem nadzornega sveta, saj nadzorni svet

s svojim soglasjem potrdi letno poročilo, ki se s tem šteje za sprejeto in se skupščina z njim le seznanja. Večji pomen in pristojnosti pa za člane nadzornega sveta pomenijo tudi večjo odgovornost.

dr. Borut Bratina
Industrijska demokracija,
številka 6-7, junij, julij 2001

Nekoliko je spremenjena tudi pristojnost skupščine v zvezi s sklepanjem o dobičku družbe. Doslej je zakon določal, da skupščina sklepa o delitvi dobička na predlog uprave in na podlagi mnenja nadzornega sveta. Po novem zakon določa, da skupščina sklepa o uporabi bilančnega dobička, to je dela čistega dobička, ki ostane po tem, ko se preostali del nameni za z zakonom določene namene. Če družba v poslovnem letu izkaže čisti dobiček, ga mora najprej uporabiti za namene in po vrstnem redu kot jih določa zakon. O uporabi čistega dobička za te namene odloča že uprava, ko sestavi letno poročilo. O uporabi preostalega dela dobička – bilančnega dobička, pa odloča skupščina.

Nova pa je pristojnost skupščine, da sprejme sklep o podelitvi razrešnice članom uprave in nadzornega sveta, katerega skupščina sprejme hkrati s sklepom o uporabi bilančnega dobička. Podelitev razrešnice ne pomeni razrešitev članov uprave ali nadzornega sveta s funkcije, kot bi na prvi pogled lahko razumeli, temveč skupščina s tem potrdi in

Skupščina je potekala po načrtih in brez zapletov.

odobri delo uprave in nadzornega sveta v poslovnem letu. Na ta način bodo delničarji tako vsaj enkrat letno vsebinsko in učinkovito ocenili delo uprave ter nadzornega sveta.

Nadejajmo se, da bo Alpina tudi poslovno leto 2001 uspešno

zaključila in bodo delničarji na skupščini prihodnje leto lahko odločali tudi o uporabi bilančnega dobička, upravi in nadzornemu svetu pa podelili razrešnico, torej potrdili in odobrili njihovo delo.

Mojca Gantar

S posameznimi točkami dnevnega reda je delničarje seznanil predsednik uprave mag. Martin Kopač, za zakonitost in potek skupščine je poskrbela notarka Erika Braniselj, skupščini pa je predsedovala Mojca Gantar.

Pred skupščino še združenje delničarjev – To je priložnost, da delničarji iz prve roke izvedo, kar jih zanima o poslovanju in načrtih družbe

Tudi letos so se pred zasedanjem skupščine sestali notranji delničarji. Sestanek je namenjen obveščanju članov in oblikovanju stališč do predlogov sklepov uprave in nadzornega sveta, ki jih nato sprejema skupščina. In ne samo to. To je tudi priložnost, da iz prve roke izvedo vse, kar nas zanima o poslovanju in načrtih družbe, katere lastnik smo tudi sami.

Tako je predsednik uprave in generalni direktor mag. Martin Kopač na sestanku združenja, ki je bil 5. junija izčrpano prikazal ključne dogodke, ki so zaznamovali naše poslovanje v preteklem letu in katerih rezultat je tudi ustvarjen dobiček. Glede na to, da smo že skoraj na sredini tekočega poslovnega leta, je povzel tudi rezultate letošnjega poslovanja in spregovoril o načrtih in izzivih, ki nas še čakajo pri ureditvi strategije našega razvoja. Namestnik predsednika nadzornega sveta Tone Eniko je poudaril, da nadzorni svet pozorno spremlja poslovanje skozi celo leto. Tako je

nadzorni svet dal pozitivno mnenje k poročilu uprave o poslovanju v preteklem letu in se strinjal s predlogom, da ustvarjen dobiček ostane v celoti nerazporejen. Vodja združenja Marko Kavčič pa je povedal, da bo pred zasedanjem skupščine, kot vsako leto, potekalo tudi zbiranje pooblastil za glasovanje na skupščini.

Za zasedanje skupščine je vrnjenih 1117 pooblastil, kar pomeni, da je pooblastila vrnilo več kot 90 odstotkov vseh članov združenja. Vodja združenja je na skupščini glasoval v skladu z navodili, ki jih je dobil s prejetimi pooblastili.

Združenje je vodil predsednik Marko Kavčič, predsednik uprave pa je prisotne seznanil s poslovanjem podjetja, načrti za prihodnost in odgovarjal na vprašanja delničarjev.

Seveda pa so člane združenja zanimala tudi cene delnic, njihova predvidena rast, in uvrstitev na borzo. Glede na to, da je bilo v zadnjem času veliko govora o vključevanju Alpine v sanacijo Peka, je generalni direktor povedal, da razgovori še niso zaključeni, da smo za sodelovanje pripravljeni, vendar pod določenimi pogoji. Pri tem so nekateri člani združenja, glede na njihove izkušnje iz preteklosti, opozorili na premišljenost

in previdnost pri nadaljnjih pogajanjih.

Za konec, morda v razmislek še tole: Se ob ugotovitvah, da ne vemo kaj se v Alpini dogaja, kdaj pa kdaj tudi vprašamo, kaj smo sami storili za to, da bi bili bolj informirani? Če bi sodili po udeležbi na zadnjem sestanku združenja, se odgovor ponuja kar sam: Nič, ali kvečjemu skoraj nič.

Marinka Tušek

Sprememba osebnih podatkov v delniški knjigi je mogoča le preko klirinško depotne družbe

Pri zbiranju pooblastil za glasovanje na zadnjem zasedanju skupščine, so nas nekateri delničarji opozorili na spremembo osebnih podatkov. Ker je večina delničarjev prepričana, da te podatke lahko v delniški knjigi spremenimo sami v Alpini ali, da so celo povezani s spremembo podatkov v kadrovski službi, dajemo naslednje pojasnilo: Za spremembo osebnih podatkov v delniški knjigi je pooblaščen

le Klirinško-depotna družba (KDD) v Ljubljani, ki vodi centralni register vrednostnih papirjev. V Alpini teh podatkov ne moremo in ne smemo spreminjati.

Če so se vaši osebni podatki spremenili (npr. zaradi poroke ali selitve), izvrši KDD spremembo na podlagi vaše pisne vloge. Za vlogo je predpisan poseben obrazec, ki ga izpolnite, mu predložite čitljivo fotokopijo veljavnega osebnega dokumenta s fotografijo (osebna iz-

kaznica ali potni list ali vozniško dovoljenje), iz katerega je razvidna sprememba stalnega prebivališča ali priimka. Izpolnjen obrazec skupaj z dokumentom pošljete na naslov. Vloge dobite na istem naslovu, lahko pa obrazec dobite tudi v naši pravni službi.

V primeru, da delnice podedujete, morate vloge za preknjižbo delnic (izpolnjen poseben obrazec) priložiti še originalni in pravnomočni sklep o dedovanju (z žigom sodišča o pravnomočnosti) ali notarsko overjeno kopijo. Ko prejme KDD popolno zahtevo, pošlje dedičem račun za plačilo stroškov preknjižbe. Po prejemu plačila, opravi preknjižbo na dediče in jih o tem pisno obvesti. Pisno obvestilo velja kot dokazilo o lastništvu.

Vsem delničarjem svetujemo, da morebitne spremembe osebnih podatkov uredijo, saj prodaja delnic in morebitno izplačilo dividend ni možno, dokler osebni podatki v delniški knjigi niso usklajeni z osebnimi dokumenti, le-ti pa z dejanskim stanjem.

Obrazce vloge dobite na Klirinško depotni družbi Ljubljana, Trg Republike 3, 1000 Ljubljana.

Izpolnjene obrazce skupaj z dokumenti pošljete na isti naslov.

Obrazce vloge lahko dobite tudi v naši pravni službi, kjer vam nudimo tudi pomoč pri izpolnjevanju obrazcev in smo vam na razpolago tudi vse dodatne informacije.

Marinka Tušek

Struktura osnovnega kapitala po vrsti lastništva in številu delnic

Prisotnost na skupščini in rezultate glasovanja o posameznih sklepih sta ugotavljala Marinka Tušek in Milan Sovinc.

Obnovljena še ena prodajalna Alpina v Žireh

19. maja smo v Žireh dobili še eno sodobno prodajalno. Odprta je bila prenovljena prodajalna Alpina dve kot jo imenujemo oziroma športna prodajalna Alpine na Loški cesti. Že pred odprtjem smo včasih malo pokukali skozi okna in že tedaj smo ugotavljali, kakšna sprememba nastane, če se prostor na novo preuredi. Seveda pa je bila prava podoba vidna šele v soboto, ko je bilo vse pripravljeno in ko so se v izložbi pojavile tiste lepe, za Alpino že kar nekako domače, modre vrtnice. Obiskovalcev je bilo veliko in zato ni imelo smisla, da bi zapirali vrata. Tako so se ta odprla že pred deveto, ko naj bi prodajalna ta dan začela z delom.

Na prvi izbrani par ni bilo treba dolgo čakati. Saša, Maša in mami Martina Grošelj, so se odločile, da si bodo privoščile nekaj novega.

Tudi na prvega kupca ni bilo treba dolgo čakati. Grošelj Martina je pripeljala svoji dve hčerki Mašo in Sašo in ni se jim bilo težko odločiti in izbrati. Maša, ki se je prva odločila za nakup, je izbrala rolerje. »Dobili smo asfalt, sedaj pa moramo kupiti še rolerje,« je povedala in dodala, da sedaj še ni večša v tem športu, a se bo naučila. Dekleta pa niso ostale le pri tem. Kupile so še sandale in superge. Mami Martina je povedala: »Po radiu smo slišale, da bo Alpina odprla prodajalno, pa smo prišle. Večkrat kupujemo tu, ker je prodajalna najbolj pri roki. Sedaj je prodajalna zelo lepa; tako svetla in pregledna. Zanimivo, kako se spremeni,« je dodala: »Prej je prodajni prostor dajal občutek majhnosti in utesnenosti, česar ni več,« je bila navdušena. Prvi par je bil izbran in vesela dekleta so odšla preizkušat nakupljeno obuvajo. Naj jim služijo čim boljše.

Peter Oblak je kupil planinske čevlje.

Eden izmed kupcev je bil tudi Peter Oblak iz Golega Vrha. »Šel sem mimo, pa sem kupil planinske čevlje,« je povedal. »Že lani sem si ene kupil, pa so mi bili premajhni,« je razložil ter na moje vprašanje povedal, da bo imel to obutev za delo. Zaposlen je namreč na žagi v Gorenji vasi in rabi dobre čevlje. To soboto je imel ravno izpit iz varstva pri delu, pa je šel domov skozi Žiri in se ustavil v Alpini. Drugače pa je povedal, da ne obrabi veliko čevljev. »Res pa je, da obutev večkrat kupujem v Alpini, če ne zase, pa za svojo družino,« je še dejal.

Prodaja je dobro tekla in vsi trije zaposleni v prodajalni so komaj zmogli ustreči vsem, ki so želeli pomeriti to in ono. Tako smo tudi težko našli čas za skupno fotografijo. Pogovor pa smo preložili za naslednji delovni dan.

Kaj so torej povedali Igor, Nataša in Nevenka?

Igor Bačnar je poslovodja te prodajalne od leta 1989, prej pa je bil nekaj časa prodajalec. Na vprašanje, če se je v teh dobrih desetih letih kaj spremenilo je

Prodajalna je obnovljena. Prodajalci so postavljeni pred nov izziv; prodati čim več in upravičiti prenavo. Na sliki: Nevenka Šinkovec, Igor Bačnar in Nataša Žižek.

Prodajalna je povsem spremenila svojo podobo.

Takole pa je bilo v prodajalni na večer (fotografija posneta nekaj čez dvaindvajseto uro) pred odprtjem.

In takle je bil pogled s približno istega mesta, kot na zgornji sliki, – med prvomajskimi prazniki.

povedal: »Kupci so vedno zahtevnejši. Bolje so seznanjeni in tudi od prodajalca zahtevajo več informacij o izdelku, ki ga kupujejo. Tudi ponudbe je vedno več. Veliko ljudi kupuje v večjih mestnih središčih. Zato je danes težje prodajati kot v preteklosti.« Seveda pa Igor ne trdi, da se dobro izbrano blago in seveda tudi kanček prijaznosti in trud prodajalcev ne obrestuje. Promet v tej prodajalni že vsa leta raste, kar je sicer dobro, lahko pa se pojavi težava, ker pričakujejo, da bodo sedaj, ko je prodajalna obnovljena, prodali še več. »Spet smo pred novo preizkušnjo in po svojih močeh se bomo trudili. Dejstvo pa je, da je lažje in lepše delo v lepi prodajalni,« se je razgovoril Igor in nadaljeval: »V lepo urejeni prodajalni, kjer so izdelki tudi primerno razstavljeni ima tudi kupec boljši občutek. Še tako dober izdelek v neurejeni in zastareli prodajalni v obeh kupca izgubi vrednost. Tako bo s tega stališča sedaj lažje. Prodajalna je zelo svetla, res je velika razlika. Lepa prodajalna privabi kupca. Nekdo, ki se le pelje mimo in vidi lepo urejeno in razsvetljeno prodajalno, se ustavi, pogleda in ni rečeno, da tudi kaj ne izbere,« je bil razlagal. »Tudi klasičen način strežbe, ki smo ga obdržali, se mi zdi bolj primeren. Velikokrat je stik s kupcem zelo pomemben. Če je samoizbira, ta ni tako pristen. Mnogokrat je tako, da kupec blago ogleduje in dokler ga prodajalec ne nagovori in ne vzpostavi stika, ne izbere ničesar. Šele neposreden stik, pogovor, nasvet, kupcu pripomore, da se res odloči,« je pripovedoval Igor.

V prodajalni kupujejo Žirovci, veliko pa je tudi takih iz drugih krajev. Igor ima na to trditev odgovor: »Kupci pričakujejo, da bo v Žireh, kjer je tudi tovarna, ponudba boljša. Ta pričakovanja se bomo trudili tudi izpolnjevati. Trudili se bomo,

Igor Bačnar, poslovodja

da bomo zares imeli na zalogi vse modele športne obutve sezone, v vseh številkah.«

V prodajalni kot dopolnilo prodajajo tudi tekstil in športno opremo. Poslovodja je povedal, da je tudi v tej ponudbi zelo pomembno, da je blago kakovostno in da kupci raje segajo po nekoliko dražjemu in boljšemu blagu, kar naj bi bila usmeritev tudi v bodoče.

»Kupec pride v prodajalno, da bi kupil planinske čevlje. Ko si le-te izbere, mu ponudimo še ostalo opremo kot so: nahrbtnik, nogavice, pohodne palice in večkrat se odloči za dodaten nakup,« je povedal poslovodja.

Nataša Žižek pravi: »Prodajalna je enkratna. Šele danes drugi dan prodaje, ko se počasi vse umirja, ugotavljamo, kako je. Delo je veliko lažje. Prej je bilo razstavljeno blago veliko manj pregledno, vse je delovalo bolj neurejeno.«

Nataša je prej delala v prodajalni v Šentvidu v Ljubljani, potem pa se je preselila v bližino Žirov in se zaposlila tu. To pomeni, da je iz prodajalne, kjer so prodajali modno obutev, prišla na športni oddelek.

Na vprašanje, če je med prodajanjem modne in športne obutve kakšna razlika je povedala: »Razlika je. Pri modnem programu je veliko različnih modelov in preden se kupec odloči traja kar nekaj časa. Pri športni obutvi je modelov sicer manj, kupec se v tem pogledu odloča lažje, vendar pa pri športni obutvi želi več informacij o blagu. Tako mora biti prodajalec športne obutve bolj seznanjen tudi z materiali, ki so vgrajeni v čevlji, z funkcijami izdelka, namestitvijo in podobnim.

Ker je prej prodajala v Ljubljani, me je tudi zanimalo, če je opazila razlike med kupci. Po kratkem premisleku je Nataša povedala: »Kakšnih posebnih razlik ni. Tu in tam so različni ljudje, ki imajo različne želje in poglede. Nekateri so zelo zahtevni in pred nakupom sprašujejo vse mogoče. Seveda je lepo, če jim znamo odgovoriti. Če odgovora ni, se kupec tudi teže odloči za izdelek. Razlika v Žireh je mogoče tudi v tem, da je tu več stalnih kupcev. Veliko jih že poznam in mogoče je potem stik lažji. V Ljubljani je več takšnih, ki pridejo le enkrat ali občasno.«

Na sploh pa Nataša pravi, da ni pomembno ali kupce pozna ali ne. »Rada sem z ljudmi, rada imam to delo,« je zaključila najin razgovor.

Nevenka Šinkovec je prav tako navdušena. »Dolgo smo čakali, končno pa smo le dobili prodajalno, ki je zares lepa in skupaj s kupci se veselimo te pridobitve.« Upa, da bo tudi prodaja sedaj lažja, saj so izdelki tako lepo pregledno razporejeni. Nevenka je v Alpini štiri leta. Prej je prodajala tekstil. Pravi, da je med prodajo tekstila in čevljev razlika, vendar je tudi v tej prodajalni vsega po malem. Sicer pa raje prodaja športno obutev in opremo. »Tudi sama sem bolj športno usmerjena. Rada imam šport, smučam, plani-

narim in tako tudi zaradi lastnih izkušenj lažje svetujem kupcem,« pripoveduje.

Na vprašanje, kako da je postala prodajalka Nevenka pove: »Rada sem z ljudmi. Že med osnovno šolo sem se odločila za ta poklic in ni mi žal. Svojega dela ne bi zamenjala za kakšno drugo, saj se pri njem dobro počutim. Seveda pride dan, ko človek ni tako razpoložen, vendar je treba tedaj nekoliko stisniti pesti in biti prijazen naprej. Včasih se pojavi tudi bolj neprijeten kupec, da z dobro voljo, se da rešiti marsikaj,« pripoveduje Nevenka. »Včasih se tudi zgodi, da v prodajalno pride mnogo ljudi, vendar iščejo le informacije in se ne morejo takoj odločiti za nakup. Tudi pri takih velja, da s prijazno besedo in danimi odgovori na vprašanja, velikokrat dosežemo, da se pozneje vrnejo. Vedno sem vesela, če vidim, da se je kupec vrnil, saj vem, da je prijazna beseda našla svoje mesto.«

Nevenka je tudi povedala, da so se trudili biti čim boljši prej in se bodo tudi v bodoče. Povedala je, da tudi kupci, ki prihajajo v prodajalno pravijo, da je lepo. Že prej so večkrat spraševali, kdaj bo prodajalna prenovljena. Obiskovalci velikokrat pritrjujejo, da so veseli, da se obnavlja tudi v Žireh. Prodajalna je blizu tovarne in zato tako Žirovci kot tudi tisti, ki pridejo v naš kraj, pričakujejo lepo in dobro ponudbo.

Res je. Veseli smo, da imamo v Žireh dve obnovljeni prodajalni. Vsaka ima svoj čar, vsaka nudi nekaj, eni raje zahajajo v to, drugi v drugo, nekateri pa v tretjo. Sicer pa to ni pomembno.

Vse tri so Alpina in vsaka zase in vse skupaj delajo za isti cilj.

Naj bo čim bolj izpolnjen. Mnogo uspeha in vsak dan mnogo zadovoljnih kupcev.

Jožica Kacin

Prvi skener na testiranju v Alpini

Večina vas je verjetno že slišala za skener, in pod to besedo si predstavljamo npr. pravo za zajemanje in shranjevanje teksta ter dvodimenzionalnih slik v računalnik. Pred kratkim pa smo v test dobili malce drugačen skener Canfit-Plus Yeti 3D Foot Scanner.

To je skener za zajemanje tridimenzionalne oblike stopala. Deluje na principu laserskega žarka, ki se projicira na merjeno stopalo. Laserski žarek potuje po celem stopalu od prstov do pete in se uklanja na površini stopala, od strani pa ga pod določenim kotom snema osem video kamer. Iz uklona žarka se

da izračunati tri dimenzionalno obliko stopala. Poleg omenjenega skenerja smo v test dobili tudi programsko opremo za izdelavo kopit na podlagi skeniranih stopal.

Yeti skener je proizvod kanadskega podjetja Vorum Research Corporation, ki iz-

(nadaljevanje na str. 8)

Z novim skenerjem izmerimo obliko stopala. Foto: Klemen Možina

(nadaljevanje s str. 7)

Prvi skener na testinarnju ...

deluje CAD/CAM opremo za protetiko, ortotiko in ortopedijo in so na tem področju številka ena v svetu. Yeti skener uporabljajo ortopedi po vsem svetu za izdelavo ortopedске obutve. Pacientu poskenirajo stopalo, s pomočjo računalnika izdelajo kopito in s takim kopitom izdelajo ortopedске čevlje.

V Vorumu razvijajo skener, ki bo cenejši in manj zmogljiv od Yetija, namenjen pa bo za

prodajalne z obutvijo. Kupci si bodo lahko poskenirali stopalo, računalniški program pa jim bo določil, kateri čevlji se bo najbolj prilegal njihovim stopalom. V Alpini želimo biti vodilni na tem področju, zato smo prvi v Sloveniji dobili skener za skeniranje stopal. Želimo si vzpostaviti čim več podatkov, zato bomo v kratkem organizirali skeniranje stopal vseh delavcev Alpine, nato pa bomo skener postavili še v večja trgovska središča.

Aleš Jurca

Če želimo izdelati obutev, ki se bo lepo prilegala nogi, moramo imeti čim več podatkov o tem, kakšna so naša stopala. Zato bomo najprej v podjetju, nato pa še v nekaterih večjih prodajalnah, ob sodelovanju zaposlenih in kupcev, izmerili obliko in velikost stopal. Foto: Klemen Možina

Vzorčna delavnica – vzorcev je vedno več, pa tudi zahtevnost je večja

V vzorčni delavnici so trije oddelki. Razdeljena je na modni, brizgani in športni program. V vseh treh oddelkih je zaposlenih devetintrideset delavcev. Mitar Perić vodja oddelka je povedal, da na modnem programu izdelujejo čevlje od začetka do konca; to je od krojenja, šivanja do montaže, medtem ko pri brizganem programu le krojijo in šivajo, brizganje pa opravijo delavci na desmi. Prav tako pri športni obutvi, izdelajo le zgornje dele, spodnje pa v montaži.

»V našem oddelku izdelujemo prototipe, ali kot bi lahko rekel, ideja o modelu dobi fizično upodobitev,« je pojasnil Mitar Perić. »Po- leg tega izdelujemo tudi poskusno proizvodnjo, ki je osnova tehnologom in modelirjem za izdelavo sekalnih nožev, preverjanje tehnološkega postopka in časovnih normativov. Tukaj prihaja do tesnega sodelovanja vzorčne delavnice tehnologov in modelirjev,« je pripovedoval Mitar. To sem tudi sama opazila, saj sem v času, ko sem bila v oddelku srečala mnogo takih, ki sicer ne delajo tu. Prišli so tehnologi, normirci, vodja proizvodnje, razvoja, oblikovalka; skratka, bilo je živahno, a ne živčno, kar je tudi razveseljujoče.

»Tehnologi in modelirji vsak dan večkrat prihajajo v oddelek,« je povedal Mitar. »Modelir oblikuje model, mi ga izdelamo. In pri tem pride do raznih težav. Večkrat pri izdelavi ugotovimo določene pomanjkljivosti. Naši delavci na to opozorijo in ponavadi skupaj dobimo določeno rešitev.«

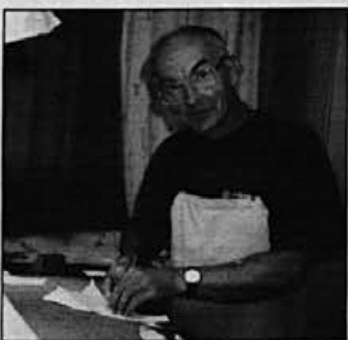
Sodelovanje je dobro. Težava je le v tem, ker je ogromno vzorcev in

Mitar Perić, vodja oddelka vzorčne delavnice

Aleš Gantar, vodja športnega dela vzorčne delavnice

Rajko Kosmač

Tanja Žakelj

Janja Šubic, Branka Poljanšek in Irena Možina

Cilka Sovinc

različnih modelov, s tem pa tudi dela, tako da težko sledimo zastavljenim rokom. Včasih se ti tudi prekrivajo oziroma prihaja do nujnih stvari, ki jih je potrebno izdelati prej,« je pripovedoval vodja oddelka.

Povedal je tudi, da imajo običajno dve konici. To je maj, junij, julij in nato še december, januar in februar. Toda zadnje čase je tudi izven konic dela več kot dovolj, tako da je težko oziroma skoraj nemogoče izkoristiti višek ur, ki jih delavci opravijo, ko je dela največ.

Znano je, da so tu kar nekaj časa delali tudi v torek in četrtek popoldne, prav tako ob sobotah. Sedaj skušajo to reševati na drug način. Na pomoč so jim priskočili tudi v šivalnicah, nekaj v montaži.

To je po Mitrovem prepričanju možno za modele, kjer se bo izdelovalo vsaj deset ali dvajset enakih parov. Modele v manjših količinah bo potrebno še vedno izdelovati v vzorčni delavnici. Tu so delavci usposobljeni oziroma imajo pogoje za tak način dela.

Pri izdelavi posameznih parov delavec skoraj sam izdela celoten model oziroma več delovnih postopkov, za vsak par je potrebno priskrbiti nov material, pripraviti delovne priprave itd.

Tudi tega, da bi bilo dela v vzorčni manj, se Mitar ne nadeja. »Širimo sodelovanje. Vedno več je kooperantov in dogaja se, da moramo v vedno krajšem času pripraviti vedno več modelov. Tudi na kakšno večjo širitev oddelka ne računa. »Problem je tudi pomanjkanje ustreznega kadra – čevljarjev,« pravi vodja oddelka. »Vsi niso priprav-

Vročega julijskega dopoldneva sem se dogovorila z vodjem oddelka vzorčne delavnice Mitrom Peričem. Že dolgo je, odkar je v časopisu pisalo o tem oddelku, tako da nekaj pozornosti vsekakor zaslužijo. Pa še nekaj je, kar govori v prid, da moramo reči kako besedo. Že dolgo vemo, da se količina dela v tem oddelku povečuje, da je vzorcev vedno več, da so vedno bolj zahtevni. In da so konice, ko je hočeš nočeš potrebno narediti začrtano. To pa pomeni, da je treba marsikdaj tudi potegniti delavnik v popoldanske ure ali na sobote, ko je večina doma.

Toda tako pač je. Delavci se med mojim obiskom, glede tega niti niso ne vem kako pritoževali, čeprav bi seveda raje, da bi bilo drugače. A tudi to se nekoliko izboljšuje, kar so mi prav tako povedali. Nekaj njihovega dela opravijo v šivalnici. Prav ob mojem obisku je bila pri njih tudi Kristina Pečelin, ki usklajuje delo med šivalnico in vzorčno delavnico. »Sedaj, ko je glavna konica, smo tudi v šivalnici prevzeli nekaj dela. Delo opravljajo izkušene delavke, ki poznajo postopke in načine izdelave, zato ni kakšnih večjih težav,« je povedala Kristina.

V pogovorih, tako z vodjem oddelka kot tudi delavci, sem ugotovila, da morajo biti tisti, ki delajo tu, usposobljeni za opravljanje več delovnih postopkov. Biti morajo kreativni, sami morajo znati in opraviti marsikaj. Ne sme jim manjkati natančnosti in zbranosti. Vzorca, ki jih izdelajo, so po večini osnova za naročila kupcev. Kako naj se kupec odloči za model, ki je izdelan površno, ki ni lepega izgleda, ali pa ima druge pomanjkljivosti.

Zato sem ugotovila tudi skupno značilnost tako rekoč vseh delavcev v oddelku. Vsi so v Alpini že vsaj nekaj let in preizkusili so se že v drugih oddelkih. Ob pogovoru so naštevali vse mogoča dela, ki so jih opravljali in mislim si, da so morali biti pri tem uspešni in da premešitev v vzorčno delavnico ni kazni, temveč nagrada. Gotovo se tudi delavci s tem strinjajo, nekoliko pa so potožili, da če je to nagrada, da bi se moralo več poznati tudi v žepu.

Pa še nekaj ne smem pozabiti, čeprav sem to temo, tudi v oddelku, prihranila čisto za konec.

Mitra poznam že dolgo in spomnim se, ko so s skupino fantov prišli v Žiri. Bili so resni, marljivi, željni znanja. To so po večini tudi dokazali, saj jih je kar nekaj končalo višjo šolo. Mitar je vodja oddelka. Vodje pa ponavadi niso priljubljeni. In zato sem malo v šali, malo zares vprašala tudi, kako kaj »šef«. »Ste zadovoljni z njim?« Odgovor je bil sicer pričakovan, toda kljub temu je lepo slišati pohvale, ki so kar deževale. Seveda pa je tudi za vodjo laže, če ima ob sebi dobre delavce. In mogoče združeno eno z drugim, sem dobila takele odgovore: »Takega »šefa« ni, kot ga imamo tu. Mitar je pa res dedec, malo je takih. Vse nam uredi, kar je v njegovi moči. Tisto, kar bi mi najraje, to je boljše plače, to pa seveda ni v njegovi pristojnosti,« je bila tudi ena izmed pripomb.

»Za vsako delo poprime. Lepo nam pripravi delo. Malo je takih. Z njim se da pogovoriti o marsikateri stvari. Kar je res, je res,« so se razgovorili, Mitar, pa je že ob tem, ko je slišal moje vprašanje, odšel s pripombo, da s svojo prisotnostjo, ne sme motiti pri takih pogovorih.

Jerica Čefarin, Marija Tinauer in Melita Malovašič

ljeni opravljati teh del. Tu je treba znati nekaj več, tu je delavec tudi malo tehnolog. Biti mora samostojen, pripravljen sodelovati z drugimi, svoje mnenje in izkušnje deliti z njimi, natančen ...« razlaga.

Glede strojnega parka je Mitar kar zadovoljen. Strojev je dovolj. Ozko grlo se pojavi včasih le pri vodnem rezalniku. »Kljub temu, da delajo delavci na njem na tri izmene, ne moremo narediti vsega. Občasno imamo tudi težave z njegovim delovanjem. Zgodilo se je tudi, da se je pokvaril in potem smo čakali na rezervne dele,« je povedal znano resnico.

V oddelku so v začetku julija izdelovali tako imenovano potniško kolekcijo. To so vzorci za kupce, ki so jih le-ti naročili na sejmu v Rivi del Gardi. Roki izdelave so konec julija. Nato pa bo tudi za delavce v vzorčni delavnici nastopil težko pričakovani in zasluženi dopust. Po vrnitvi pa jih čaka izdelava vzorcev za jesensko poslovodsko konferenco.

Rajko Kosmač kot v starih časih, ročno reže dele za obutev. »Ob konicah je zelo veliko dela,« pove, »vendar je sedaj, odkar je vodni rezalnik malo boljše,« pristavi. V Alpini je že osemtrideset let, na tem delovnem mestu pa od leta 1988. Prej je bil v prirojevavnici. Je zadovoljen. Naporno je le, ker je delo stoječe. Če je pri modelih več različnih materialov, ki se različno raztezajo in krčijo, je za dober izdelek, potrebno še več pazljivosti,« je povedal.

Tanja Žakelj žigosa, tanjša sestavne dele za obutev. »Ko se delavec tega navadi, kar gre,« je povedala. Nekaj več kot pet let je že v vzorčni delavnici, prej je podobna dela opravljala v prirojevavnici. Še nekaj me je zanimalo. Tanja je v nedeljo zastopala tudi žirovske Selane na tekmovanju čevljarjev in dosegla prvo mesto. »Bilo je osem tekmovalcev iz različni krajev – Sel. Ročno smo odrezali, zlepili, naredili luknjice in zavezali zgornji del

(nadaljevanje na str. 12)

Ernest Gantar in Miha Starman

Cirila Bogataj in Marica Jenko

Fabrika obuče i galanterije Sarajevo – sestavni del poslovnega sistema Alpine

Po petih letih ponovne oživitve kooperacije na področju BiH se je sočasno s procesom privatizacije (ki ima pri določenih podjetjih tudi za nas lahko slabe rešitve) in z večanjem obsega dela v kooperaciji, pred nas postavilo vprašanje smiselnosti vlaganja v eno izmed podjetij s tega področja. Zadnje obdobje stalno sodelujemo s privatnimi podjetji (Škrebčić company, Thema) in z večjimi »kombinati« (Fortuna Gračnica, KTK Visoko), ki v proces privatizacije še kar nekaj časa ne bodo resneje vstopili, občasno pa tudi s še nekaj manjšimi družbenimi podjetji (FOT Teslić, Sloga Tešanj).

S Fabriko obuče i galanterije Sarajevo (FOGS) smo pričeli resneje sodelovati pred približno enim letom. Prva sezona je bila kar uspešna, v pretekli sezoni pa smo naleteli na težave, ki so logična posledica vojnega in povojnega obdobja. Rezultat vsega skupaj je bil viden tako v finančni situaciji, kot tudi v produktivnosti in kakovosti izdelkov. Prav zadnje je bil v preteklosti največji »adut« omenjenega podjetja. Jasno je, da se je z nezadovoljstvom zaposlenih, vse skupaj dramatično poslabšalo.

Prav v tem času pa se je odvijal tudi javni razpis za nakup večinskega paketa delnic omenjene tovarne, ki ga je vodila Kantonalna agencija za privatizacijo Sarajevo pod »patronatom« mednarodne skupnosti, ki ima v BiH še vedno pomembno besedo. Ocenili smo, da je glede na velikost podjetja, lokacijo in ostalo, prijava na javni razpis smiselna. Po vse prej kot na lahek način, smo kot edini kandidat uspeli.

19. aprila je bila podpisana kupoprodajna pogodba o nakupu sedemdesetih odstotkov delnic. S tem smo postali večinski lastnik. Ostalih trintrideset odstotkov delnic je bilo zamenjanih za certifikate. Tudi ta proces je že zaključen, tako da bo po dopustu v celoti znana lastniška struktura in podjetje bo lahko v celoti začelo delovati kot delniška družba.

Alpina je na ta način postala večinski lastnik in to prvega proizvodnega podjetja v tujini. Pri tem se nehoti spomnim na dejstvo, da je bila tudi prva prodajalna ob ustanovitvi Alpinine maloprodajne mreže odprta prav v Sarajevu.

In kakšni so naši načrti?

V prvi vrsti proizvodnja 1600 parov ženske in moške lepljene obutve na dan. S proizvodnjo smo pričeli v sredini maja in temu cilju smo se skoraj že približali. Redno izplačilo plač je pripomoglo tudi k izboljšanju zadovoljstva zaposlenih in k vrnitvi na kakovostni nivo, na

katerem so bili pred nastopom težav. Produktivnost še ni optimalna, vendar jo bomo sočasno s prenosom organizacijskih in tehničnih rešitev ter z vzpostavitvijo kompatibilnega informacijskega sistema ter s posodobitvijo strojne opreme izboljšali tako na proizvodnem, kot tudi na režijskem delu. Na tem področju je poleg denarja (podjetje ga mora samo zaslužiti) potreben tudi čas.

Drugo področje je izdelava sekalnih nožev za naše potrebe pri ostalih kooperantih. FOGS ima najnujnejšo opremo in usposobljene delavce tudi za izvajanje tega dela. Na ta način bomo deloma razbremenili izdelovalce sekalnih nožev v Žireh.

Tretje področje je izdelava torbic, kot dopolnilnega programa za maloprodajno mrežo. In to torbic, ki bodo dopolnilo izbranim modelom Alpinine kolekcije. To je nekaj novega.

Dosedanja dejavnost FOGS-a je bila tudi maloprodaja, ki pa jo bomo ukinili, saj imamo v BiH podjetje Alpina BH. Podvajanje ne bi bilo smiselno.

Z vstopom v FOGS smo pridobili tudi precej poslovnih prostorov, ki jih bomo v prvi vrsti izkoristili za potrebe Alpine BH (skladišče, morebiti poslovne prostore,...) ali pa oddali in najem. Tudi del pripadajočega zemljišča je potencialno zelo zanimiv, saj je v neposredni bližini centra mesta. In Sarajevo je bilo mesto in ostaja mesto.

Jasno pa je, da je osnovni cilj organizacija podjetja, ki posluje z dobičkom. Glede na sedanje stanje (majhna proizvodnja v zadnjih letih, finančna situacija...) predvidevamo, da bo FOGS pod okriljem Alpine sposoben ustvariti dobiček v obdobju dveh do treh let in takrat se bo začela investicija vračati. Za Alpino pa to že takoj pomeni, da smo pridobili zanesljivega sodelavca, ki postaja »več« kot kooperant. Na ta način smo zmanjšali nevarnost glede predvidljive in nepred-

Sodobna proizvodna hala Foto: Peter Močnik

Razgovori predstavnikov Alpine z direktorjem FOGS-a Senadom Selmanovićem Foto: Peter Močnik

vidljive usode procesa privatizacije, ki lahko povzroči tudi propad nekaterih podjetij.

FOGS je torej vključen v poslovanje Alpine, zato bomo v naslednjem obdobju poleg ureditve proizvodnega dela več časa namenili tudi urejanju področja financ in ostale administracije. Pri tem bo potrebno vpeljevati »naše standarde«, po drugi strani pa upoštevati zakone in razmere, ki veljajo v BiH. Bistvenega pomena pri vsem tem bo tudi prenos informacijskega sistema. Seveda pa ne smemo pozabiti na premagovanje razlik v najširšem pomenu besede, ki se pojavljajo med nami in zaposlenimi v FOGS-u. Siceršnje razlike med obema prostoroma je močno povečala

vojna, katere posledice bodo prisotne še dolgo.

Sodelovanje pod novimi pogoji v zadnjih dveh mesecih ocenjujem kot zadovoljivo. Alpina je vstopila v sodelovanje z resnimi nameni in tudi prvi odmevi v javnosti so ugodni. FOGS je bilo celo eno izmed prvih podjetij, ki se je privatiziralo na osnovi mednarodnega natečaja, zato je bilo vse skupaj deležno še večje pozornosti. Naslednji dve do tri leta bosta za stabilizacijo podjetja zelo pomembni (vračilo dolgov, posodobitev opreme,...), vendar se ob realizaciji predvidenega obsega proizvodnje z gotovostjo lahko nadejamo dobrih rezultatov.

Janko Rejc

Alpina kupila FOGS (Fabriku obuče i galanterije Sarajevo). Ta stavek je bil udarna vest v Sarajevu, takoj za tem pa po vsej Bosni

Privatizacijski postopek v BIH traja dve leti, a nobena transakcija ni bila tako opažena kot prav nakup oziroma prodaja Fabrike obuče u Sarajevu. Kaj je vzrok taki pozornosti?

FOGS je podjetje, ki posluje že polnih šestinpetdeset let. Spada med najstarejša podjetja v državi. V svoji dolgoletni zgodovini je prešlo skozi več faz. Najprej je poslovalo pod imenom »Novitet«. V času, ko je bilo moderno ustanavljanje tako imenovanih Sestavljenih organizacij združenega dela, se je združila s KTK Visoko. Takrat je podjetje nazadovalo, zato so izstopili iz tega sistema. V tem času je bilo to prvo podjetje, ki je naredilo tak korak, kar je izzvalo razne obsodbe in negodovanja. Nadaljnji potek doga-

rešitvah je bila kandidirana za nagrado za najboljšo arhitektonsko rešitev na območju bivše Jugoslavije.

Nadaljnji razvoj je bil osnova za novo investicijo. V stari zgradbi se ni več delalo, zato so jo povsem porušili in na istem mestu zgradili novo. Ta meri kar 2100 m². Dela so se končala leta 1987. Tedaj so pričeli s proizvodnjo zgornjih delov obutve (krojenje in šivanje) in dnevno izdelali okrog 2000 parov zgornjih delov.

Nova tovarna je imela 8100 m² zaprtega prostora z okrog 13000 kvadratnih metrov zemljišča. S svojo ugodno lokacijo in lepim izgledom je vedno vzbujala veliko pozornost v javnosti.

Podjetje je imelo svojo ambulanto z zdravnikom in medicinsko sestro ter vso potrebno opremo.

Tovarna ima sodobno opremo in prostore, delavci pa so usposobljeni tudi za zahtevna dela. Foto: Peter Močnik

Stavba FOGS-a je bila po načinu izvedbe in tehničnih rešitvah kandidirana za nagrado za najboljšo arhitektonsko rešitev na območju bivše Jugoslavije. Foto: Peter Močnik

janj je pokazal, da je bila to dobra poteza. Prišlo je do hitrega razvoja podjetja. Izvažali so tudi na evropsko in ameriško tržišče. Veliko pozornosti so posvečali kakovosti. Naročila so bila iz leta v leto večja.

Tak razvoj je povzročil, da so se odločili, da bodo podjetje posodobili in razširili predvsem v razvojnem smislu.

Prostori, v katerih so delali, so bili utesnjeni in neprimerni. Odločili so se za izgradnjo nove tovarne. Leta 1983 se je pričela gradnja, ki se je končala v rekordnem času. Proizvodnja se je že leta 1985 selila v nove prostore.

Novo zgrajena stavba je imela 600 m² pokrižega, zaprtega prostora. Po načinu in izvedbi ter tehničnih

Imelo je tudi svoje prostore za varstvo otrok delavcev. Kar pa je najpomembnejše; imelo je blagovno znamko, zaradi katere je bila poznana tako v Evropi kot v Ameriki.

Število zaposlenih je bilo okoli devetsto. Dnevna proizvodnja se je gibala okoli dva tisoč štiristo parov čevljev in dva tisoč parov zgornjih delov.

In ob vsem tem je, kot v vsaki dobri zgodbi, prišlo do težav. Težka in dolga vojna je prizadela Sarajevo ter Bosno in Hercegovino z vso močjo. Podjetje kot pomembna točka na tem prostoru je bila preko stokrat zadeta z najtežjimi artilerijskimi projektili. Vsak dan je bila bolj porušena in uničena tako zgradba kot oprema.

Pogovor dveh direktorjev. Na levi direktor FOGS-a Senad Selmanović, na desni pa generalni direktor Alpine mag. Martin Kopač. Foto: Peter Močnik

Kljub temu je podjetje delalo v kletnih prostorih. Konec vojne je pričakalo v delovnem ritmu. Vse zaloge repromateriala so bile porabljene. Ni bilo sredstev za nadaljevanje proizvodnje. Podjetje je bilo prisiljeno vzeti drage kredite, ki so kasneje postali največji problem poslovanja. Izguba je rasla. Vsa sredstva so usmerjali v obnovo objekta in strojev in počasi se je začela vzpostavljati nova proizvodnja. V takih razmerah je bil objavljen razpis za privatizacijo, za katero so se zanimali partnerji iz Nemčije, Hong Konga in Slovenije.

Alpina Žiri se je pogajala najbolj; najbolj uporno in najbolj spretno. Rezultat tega je bil nakup FOGS-a in 19. aprila je bila pod-

pisana kupoprodajna pogodba, s katero je Alpina postala večinski lastnik s šestinsedemdeset odstotki lastniškega kapitala.

Od tega trenutka do danes so se dogajale dramatične spremembe v organizaciji dela, tehnologiji in produktivnosti.

Čas bo pokazal, kaj bo to prineslo Alpini in kaj za zaposlene v FOGS-u. Moja predvidevanja in prvi pokazatelji kažejo, da je to odlična poslovna poteza, ki bo zaposlenim in obema podjetjema prinesla napredek in nadaljnjo rast in razvoj. Seveda ta pot ne bo lahka, niti hitra, gotovo pa bo ostala zabeležena kot pomemben dan za prihodnost Alpine iz Žirov.

Senad Selmanović

(nadaljevanje s str. 9)

Vzorčna delavnica ...

čevlja. Dosegla sem prvo mesto in dobila tudi praktično nagrado Alpine – torbo,« je povedala.

Pri vodnem rezalniku sem srečala mlajši del oddelka. To se je čutilo tudi po razigranosti in pripravljenosti na lahkoten klepet. In iz tega smo izluščili le drobce.

Miha Starman dela v Alpini tretje leto. Bil je že v več oddelkih, sedaj pa je na vodnem rezalniku. »Če je dela veliko, delamo na tri izmene,« je povedal. »Delo je razgibano, zanimivo,« se je nasmehnil in povedal še nekaj veselih na račun rezalnika, sodelavcev in še kaj.

Aleš Gantar je kot inženir za usnjarsko predelovalno tehnologijo vodja športnega dela vzorčne delavnice. Ob delu obiskuje še visoko šolo za kemijsko tehnologijo. Ob njegovem obisku je bil ob računalniku. »Delo v oddelku je zanimivo, ker ni enolično,« je razložil ter povedal, da trenutno zaradi obilice dela, poprime tudi na vodnem rezalniku.

Janja Šubic je v Alpino prišla pred desetimi leti. Najprej je bila v šivalnici, nato je bila nekaj časa v vzorčni delavnici, šla v montažo, sedaj je spet tu. »Delo je razgibano. Če je treba delamo tudi nadure,« je povedala.

Ob tem se je oglasila **Branka Poljanšek**, ki je nekoliko kritično pripomnila, da delavke na športni za opravljene nadure niso dobile stimulacije. Res je, da so lani imele manj dodatnih ur kot sodelavke, toda pogoji dela in tempo je bil tudi zanje dokaj obremenjujoč.

Irena Možina je povedala, da trenutno nekaj vzorcev izdelujejo tudi v šivalnici, tako da ni take gneče. »Enkrat je ogromno dela, drugič pa malo manj,« je razlagala. »Če dopušča čas, ure lahko izkoristimo, kar je tudi prednost. Všeč mi je, ker ob konicah sodelavke lepo sodelujemo in skupaj opravimo potrebno, pa naj bo v rednem, ali izven rednega delovnega časa.«

Marija Tinauer je, preden je prišla v vzorčno, delala že v različnih oddelkih po podjetju. »Dobro, da je Mari prišla, ker je med nas prinesla malo življenja in smeha,« se je oglasila sodelavka in nadaljevala: »Včasih se malo pošalimo in zasmejimo in življenje gre laže naprej.« Tudi Marija je kar zadovoljna, da je tu. »Najtežje je bilo v šivalnici, kjer sem bila kar deset let,« je potarnala. Tam je potrebno delati tako in to, kar naročijo drugi, v vzorčni delavnici pa je delo bolj kreativno.

Melita Malovašič je prav tako ena izmed tistih, ki je usposobljena za več delovnih postopkov. »Model odrežejo in stanjšajo drugi, me pa ga potem zašijemo in zgornji del pripravimo za brizganje. «Delo je razgibano, obvladati je potrebno več delovnih postopkov,« je povedala in dodala, da je vzorcev vedno več in so vedno bolj zahtevni. Včasih zmanjka materiala, včasih pride do drugih težav. Poleti je vroče, pa še dela je tedaj veliko,« je kar med delom razlagala Melita.

Jerico Čefarin večina pozna kot Ireno. Zakaj je tako ni znala povedati. V rojstnem listu piše Jerica. Kaj naj napišem v časopis? Jerica – Irena je kolebala. Predlagala sem oboje in tako je ostalo. Naj se ve, nekateri imajo tudi po dva ali več imen. Za vsak primer, včasih v breme, drugič v zabavo ali rešitev. Povedala je, da je zanjo najtežje, kadar je treba narediti samo en čevlji. Take modele imenujejo »samčki«. Veliko časa porabi za pripravo in usklajevanje, potem pa sledi drug postopek in priprave za drug par.

Cirila Bogataj se je pošalila: »Vse povsod sem že bila, samo v pisarni še ne. Pa me to tudi ne veseli. Jaz rada delam to delo. Je razgibano, natančno in to mi je všeč. Samo plača mislim, da je, glede na zahtevno delo, premajhna,« je nekoliko potožila. Tudi s šivalnimi stroji ni najbolj zadovoljna. Pravi, da imajo stare stroje. Ker je zelo pomembno, da so vzorci narejeni kar najlepše in natančno, bi bilo delo z boljšimi stroji lažje. »Z modelirji in tehnologi lepo sodelujemo, vendar pa bi bilo bolje, če bi bili tudi prostorsko bližje skupaj,« je še pripomnila.

Marica Jenko je v Alpini dvintrideset let. »Zadovoljna sem, ker sem tu in opravljam to delo,« je dejala. Prej sem bila v šivalnici. Tu je lažje. Malo sedim, malo stojim. Tudi s sodelavkami se dobro razumemo.«

Devet let bo, odkar je **Karla Vehar** v Alpini. »Delo je v redu. Sedaj pa sploh, ker je manj nadur,« se je nasmehnila. Povedala je še, da sedaj ob konici, hodijo na delo ob šestih uri, kar pomeni, na dan devet delovnih ur. »Pri tem delu moramo biti zbrani, toda ko se naučimo postopkov, ni težko,« je menila.

Darinka Čadež pravi, da za razliko od nekaterih drugih, najraje dela tako imenovane »samčke«. Tu je največ kreativnega dela. Pri teh modelih lahko predlaga izboljšave, naredi kaj po svoje, npr. izbere drug sukanec. O raznih pomanjkljivostih

Karla Vehar, Lidija Benedik in Darinka Čadež

Marija Tratnik, Kristina Pečelin in Silva Malovašič

Branko Mlakar in Ramiz Huremović

Karla Jereb in Irma Kavčič

in morebitnih izboljšavah se nato posvetuje z modelirji. »Pri takem delu ura zelo hitro mine,« je dejala, ko sem jo vprašala, kakšen je čas izdelave takega »samčka«. »Seveda pa je veliko odvisno od modela, ki ga izdelujem,« je razložila in za primer pokazala model natikača in zahtevnejše sandale z jermenčki.

Marija Tratnik je v Alpini trintrideset let, na pripravi pa osem let. »Delava skupaj s Silvo in se zelo lepo razumeva in povezujeva. Prav lepo sodelujemo s tehnologiji, modelirji. Če se pri izdelavi pokažejo kakršnekoli težave, jih pokličemo, da skupaj najdemo rešitev,« je pripovedovala. Pohvalila je tudi sodelovanje s šivalnico, še posebej s Kristino, ki usklajuje delo sedaj, ko tudi v šivalnici nekaj deklet dela za vzorčno delavnico.

Cilka Sovinc je v vzorčni delavnici eno leto. Prej je bila v šivalnici. O svojih prvih vtisih v tem oddelku pravi: »Od začetka nisem imela najboljšega občutka in bi najraje kar ušla. Nisem bila vajena takega dela. Toliko priprave, različnih modelov... V vzorčni delavnici moramo delati sami, brez pomoči drugih. Saj so mi sodelavke ob prihodu rade pokazale, kako naj naredim, toda veliko je bilo treba vložiti v to, da sem se privadila,« je razlagala. Toda v enem letu se človek veliko nauči in tudi Cilka je odslej zadovoljna. »Vsak čevljev je nekaj novega in nikdar se ne moreš naveličati enoličnega dela,« je dejala. Glede nadur je povedala, da jih je bilo res precej. V takih primerih zaradi utrujenosti pride včasih tudi do napetosti. Kot delavko, ki se še dobro spominja, kako je bilo v šivalnici, sem jo vprašala po razliki med tem in onim delom. »V šival-

nici je norma, tempo je tam mnogo hujši. Tam si stroj,« je poudarila. »V vzorčni delavnici pa ni tiste prisile. Sedaj, ko sem se privadila, je tu bolje,« je zaključila.

Ernesta Gantarja sem srečala najprej na rezalniku, nato pa pri delu v montažnem oddelku vzorčne delavnice. Ko sem ga vprašala, kaj sploh dela, je odgovoril: »Delam povsod, kjer se pokaže potreba. Že prej v proizvodnji, sedaj pa na vzorcih, sem se naučil več delovnih postopkov. Na vprašanje, kaj pa dela najraje, je le zmignil z rameni in po premisleku dejal:

»Povsod je zanimivo. Pri vsakem delu je treba biti pazljiv in seveda delat.«

Ramiz Huremovič je prav tako eden izmed tistih, ki so v vzorčni

Karmen Sporiš

delavnici, odkar je ta v teh prostorih. Prej je podobna dela, to je cvikanje konic, stranic in pribijanje notranjkov, opravljal v proizvodnji. Na vprašanje, če je kakšna razlika

med delom v proizvodnji in v vzorčni delavnici je povedal: »Meni se zdi, da je razlika zelo velika. Tu je tako rekoč vsak par drugačen. Drugačen je model, drugačno kopto, material... Po eni strani je to zanimivost in izziv, po drugi težava. V proizvodnji nastavijo stroje vsaj za tisoč, tu menjamo nastavitve tudi na deset parov. Delo je bolj kreativno, več je treba vedeti o čevlju, materialu, načinu izdelave.«

Ramiz se je pritožil tudi nad vročino, ki vlada predvsem poleti in se zaradi strojev še poveča. Prav zaradi tega je včasih delo kar naporno. Tudi z odsesavanjem niso zadovoljni, preveč je hrupa, hlapov...

Zraven je svoj par ročno »cvikal« **Branko Mlakar**, ki se je tako jasmehnil: »Kar Ramiza vprašaj, jaz sem sposoben.« Potem je povedal, da uradno dela na tretjem rinku v montaži. Ker pa v vzorčni nujno rabijo »cvikača« je prišel za kak teden. Takih premestitev je že važen. Pravi, da mu je vseeno, kje dela, ni pa mu všeč, če mora prevečkrat menjati delovno mesto.

Poletje – toda v vzorčni delavnici so eno leto naprej. Izdelujejo obutev, ki jo bomo kupovali v naslednji pomladno poletni sezoni. Na žalost pa veliko lepih modelov, ki jih vidimo sedaj v oddelku, ne bomo mogli kupiti. Nekateri bodo izbrani le za tuje trge, drugi pa sploh ne.

Karmen Sporiš dobi čevljev v roko po končanem navlačenju konic in opetja. Nato je na vrsti likanje, mazanje, poliranje, kosmatenje. Posebno kosmatenje je potrebno opraviti zelo natančno, prav tako mazanje z lepilom, še zlasti, če je

pri modelu več različnega materiala. »Meni je to delo všeč, ker ni enoličnosti,« je povedala Karmen ter dodala, da se strinja z Ramizom glede slabega odsesavanja, hrupa in hlapov. »Trebalo bi bilo izboljšati pogoje dela, drugače je v redu,« je zaključila.

Zadnji, v kar dolgi koloni vzorčne delavnice, pa sta bili **Irma Kavčič** in **Karla Jereb**. »Sem na obvezni delovni praksi. Danes sem začela delati,« je povedala Karla. Prakso imam tri tedne, nato pa bom če bo možnost delala še naprej,« je razložila.

Irma Kavčič pa je v tem oddelku na tem mestu odkar je tu vzorčna delavnica. »Sem zadnja v verigi. Čevlje očistim, vanje vložim steljke, jih zapakiram,« je povedala ter v šali pojasnila: »Čevlje, kolikor je to možno, olepšam. To je kot nekak kozmetični salon, preden jih dobi v roke kupec.«

Na mizi, pa tudi na vozičku je bilo izdelanih kar nekaj zelo lepih in elegantnih modnih sandal. Tudi Irma se je strinjala: »To so zelo lepi in elegantni modeli. V enem letu vidim zares veliko modelov in kar malo sem razočarana nad tem, ker poslovanje v naših prodajalnah ne izberejo tudi iz te ponudbe. Mislim, da sprejemajo premalo novitet. Sedaj, ko so tako lepe modne barve, ki jih izdelujemo za razne tuje kupce, pa v naših prodajalnah še vedno lahko kupimo le bolj klasične modele, pa naj bo po izgledu kot po barvah.« Drugače pa Irma rada dela to delo. »Včasih je vsega preveč, ker je toliko delovnih postopkov in različnih stvari, toda gre. Enkrat bolje, drugič malo slabše,« je zaključila.

Jožica Kacin

Ugodnejše razmere za delo tudi v proizvodnih halah – Letos smo za poizkus klimatske naprave vzeli v najem

Poletje je za nekatere, ki teže prenašajo vročino prav neprijeten čas. Še posebej, če jih poleg sonca ogreva še hiter tempo dela. Da bi zmanjšali te nevšečnosti, smo v drugi polovici junija najeli šest klimatskih naprav. Namestili smo jih v šivalnico, montažno halo in v halo plastike. Vendar opažamo,

da so v montažni hali in hali plastike, trenutne zmogljivosti klimatskih naprav premajhne in da bi bilo potrebno spremeniti distribucijske poti zraka. Naprave naj bi imeli v najemu do konca julija, nato pa jih bomo vrnili.

Marko Kavčič

Klimatska naprava za šivalnico

Smučarski tekači se že pripravljajo na naslednjo sezono – Ta bo olimpijska – Pomemben del priprav je tudi ustrezna oprema

Konec maja so v Alpini potekali dogovori o opremljanju tekmovalcev za smučarski tek in biatlon. To je tako za Alpino kot za tekmovalce pomemben del, saj morajo eni in drugi pripraviti vse potrebno za uspešen začetek nove sezone. Letošnja je še toliko bolj pomembna, ker je to olimpijska sezona in bodo tekmovalci vse svoje sile vložili v to, da bodo najbolje pripravljene in dosegli najboljši možni rezultat.

Olimpiada bo naslednje leto od 8. do 24. februarja v Združenih državah Amerike, v Salt Lake Cityu. V naši tekmovalni službi računajo, da bo na olimpijskih igrah z našo opremo tekmovalo kar precej športnikov. Upajo, da bomo spet dobili kakšno izmed medalj, kot se je to že zgodilo na prejšnjih dveh olimpijadah v Lillehammerju in Naganu. Za dobro uvrstitev je seveda pomembna tudi oprema. In trenerja, s katerima sem se pogovarjala ob njunem obisku v Alpini, sta zatrdila, da so naši tekaški čevlji dobri.

Direktor bolgarskih reprezentanc Ilijev Ventzislav, generalni sekretar za biatlon Vassil Sivkov in vodja programa tekaške in treking obutve Janez Novak.

Z direktorjem bolgarskih reprezentanc Ilijev Ventzislavom smo se srečali že na Pokljuki. Takrat sta na razgovor v Alpino z generalnim sekretarjem za biatlon Vasilom Sivkovim pripotovala naravnost iz Sofije. Povedala sta, da je bila pot dolga, vendar sta navajena potovanja in to zanj ne predstavlja večjih težav. Po tem obisku se bosta odpravila še naprej proti Avstriji in Nemčiji. Povedala sta, da je turneja namenjena temu, da se bosta s podjetji in sponzorji

dogovarjala o opremi njihovih tekmovalcev za naslednje leto.

Delo življenje: Pogovori z Alpino so za danes končani. Kaj ste se dogovorili?

Ilijev Ventzislav: Danes smo se pogovarjali o opremi naših tekmovalcev za naslednjo sezono. Ta je za nas kot tudi za ostale zelo pomembna zaradi olimpijskih iger.

Delo življenje: Ste zadovoljni s pogovori in opremo Alpine?

Ilijev Ventzislav: Zelo smo zadovoljni. Kot sem povedal

že na Pokljuki, z Alpino nismo samo partnerji, smo tudi prijatelji. Pomembno pa seveda je, da ima Alpina dobre čevlje, ki našim tekmovalcem ustrezajo.

Delo življenje: Že na Pokljuki ste dejali, da je tekaški čevljev Alpine v Bolgariji dobro poznan?

Ilijev Ventzislav: Da, res je. Na državnem prvenstvu Bolgarije, ki je bilo v aprilu, je preko devetdeset odstotkov tekmovalcev nosilo čevlje Alpina. Pri nas tekmovalci čevlje nosijo eno sezono, nato pa jih vrnejo. Te čevlje potem dobijo mlajši oziroma tisti iz nižjih kategorij. To je tudi dober test za Alpino, saj se tudi po tem vidi, da so čevlji kakovostni in vzdržljivi. Ene čevlje imamo tudi po pet sezon.

Upam, da bo Alpini v naslednji sezoni uspelo priti tudi v naš smučarski pull, kar bo olajšalo sodelovanje.

Delo življenje: Sedaj ni snega. So tekmovalci na dopustu?

Direktor nordijskih disciplin iz Slovaške Renè Pretzelmayr, Janez Novak in serviser Lojze Oblak. – Zanimanje za nov tekaški čevljev SK 2002 je veliko.

Ilijev Ventzislav: Trenutno res malo počivajo, toda dolgo ne bo tako. Že 15. junija gremo na Finsko, kjer je umetni sneg. V avgustu se začne prave priprave. Preizkusili bomo tudi nov tekaški čevljev, da bomo v primeru, da bo to potrebno, skupaj naredili še določene popravke.

Delo življenje: Imate dobre tekmovalce, nekatere celo v svetovnem vrhu. Znano pa je, da v vaši ekipi boljša mesta dosegajo ženske. Kaj pričakujete letošnjo sezono?

Ilijev Ventzislav: Naredili smo program za olimpijsko sezono in pri ženskah vsekakor stavimo na kakšno medaljo. Sedanji glavni trener Jurij Mitrev je prevzel samo moško ekipo. Sestavil je nov program in računamo, da bomo tudi v moški konkurenci posegli po boljših mestih. Na olimpiadi smo si zastavili uvrstitev med prvih petindvajset.

Iz Slovaške oziroma Bratislave pa je pripotoval direktor reprezentance za nordijske discipline Renè Pretzelmayr.

Delo življenje: Kako dolgo že sodelujete z Alpino in kako ste zadovoljni?

Renè Pretzelmayr: Z Alpino delamo od leta 1992 in smo zelo zadovoljni. Imate kakovostne čevlje tako po funkcionalnosti in lepe po izgledu. Posebno smo zadovoljni s čevlji za klasičen tek.

Delo življenje: Kakšni pa so vaši načrti za naprej?

Renè Pretzelmayr: Z Alpino želimo še naprej tvorno sodelovati. Posebno sedaj pred olimpijsko sezono se moramo dogovoriti, da bomo čim bolj opremili naše tekmovalce. Pomembno je tudi, da nudimo čim več možnosti dobrim mladim kadrom. Tekmovalce se navadi na določeno obutev in če je z njo zadovoljen, jo običajno obdrži tudi potem, ko dosega vrhunske rezultate.

Jožica Kacin

Rok za ureditev varnega in zdravega dela se izteka – Poleg izdelave ocene tveganja in izjave o varnosti potekajo še mnoge dejavnosti na tem področju

28. julija poteče prehodno obdobje za ureditev področja varnega in zdravega dela v skladu z zahtevami »novega« Zakona o varnosti in zdravju pri delu, ki je izšel v letu 1999. Ena izmed novosti zakona je tudi Izjava o varnosti z oceno tveganja, ki jo mora sprejeti vsako podjetje.

V Alpini smo ocenjevanje tveganja zaključili v juniju, nato pa smo ugotovitev dali na vpogled svetu delavcev, strokovnim službam, predstavnikom sindikata, ipd. Vsako oceno posameznega delovnega mesta smo zaključili z varnostno oceno. To pomeni, da smo navedli katere so posamezne nevarnosti in pomanjkljivosti, ki smo jih ugotovili pri ocenjevanju tveganja. Nato smo pripravili program ukrepov, ki se bodo izvedli na delovnih mestih. Pri vsakem ukrepu smo določili tudi zaposlene delavce, ki so odgovorni za izvajanje in roke izvedbe. Vsega seveda ne bomo mogli narediti takoj ali v zelo kratkem času. Predvsem imam v mislih mikroklimatske pogoje dela (temperatura, vlaga in prepri na delovnem mestu). Tukaj bomo najprej proučili, kako se le-ti lahko izboljšajo glede na delovne prostore, v katerih so ta delovna mesta, nato pa izvedli določene ukrepe, ki bodo izboljšali pogoje dela.

Večino ukrepov bomo začeli izvajati neposredno po sprejetju Izjave o varnosti. Za delovno opremo (stroji in naprave) bomo pričeli z izdelovanjem navodil za varno delo. Pri tem bomo ponovno vključili vodje oddelkov in tehnologe, ki so nam bili pri ocenjevanju tveganja v veliko pomoč in so svoje delo zelo dobro opravili. Namen teh navodil je, da delavci izvedo kakšne so nevarnosti, ki izhajajo iz posamezne delovne naprave ter da vedo, kako je potrebno ravnati z njimi, da ne pride do delovne nezgode in poškodbe pri delu. Prav tako bomo opravili temeljit pregled osebne varovalne opreme (zaščitna sredstva), ki jih delavci uporabljajo pri

svojem delu. Neustrezno opremo bomo zamenjali oziroma zagotovili ustrežnejšo.

Po kolektivnem dopustu bomo pričeli nameščati varnostne oznake, ki bodo opozarjale na določene nevarnosti oziroma bodo spominjale na pravila obnašanja, ki veljajo na posameznih delovnih mestih.

Do konca leta nas čaka še veliko dela. Opraviti moramo preglede in preizkuse delovne opreme. To pomeni, da bomo pregledali stroje in naprave, ugotavljali morebitne pomanjkljivosti ter odpravljali napake.

Ostale dejavnosti potekajo redno. Izvajamo izobraževanja s področja varnosti in zdravja pri delu in požarnega varstva ter raziskujemo delovne nezgode, ki so se zgodile. Prav tako redno potekajo zdravstveni pregledi pri pooblaščenem zdravniku Alpine, doktorju Janezu Dolencu.

Novost Zakona o varnosti in zdravju pri delu je zagotavljanje obveščeni posebnih kategorij delavcev kot so: nosečnice, mlade delavci, starejši delavci ter delavci z zmanjšano delovno zmogljivostjo. Te skupine skušamo sicer obveščati sproti, predvsem to velja za tiste, za katere vemo, da spadajo v te skupine. Posebej pa opozarjamo, da je delavčeva dolžnost, da delodajalcu (vodju oddelka ali v kadrovske službe) takoj sporoči vsakršno spremembo zdravstvenega stanja, ki lahko vpliva na njegovo delo. Posebna pozornost je namenjena zlasti nosečnicam, kajti zanje je potrebno izdelati novo oceno tveganja, v kateri se za vsako posamezno delovno ugotavlja kakšnim obremenitvam in nevarnostim je izpostavljena na delu ter ali le te lahko vplivajo na zdravstveno stanje tako ploda kot matere. Zato stanje nosečnosti javite čimprej! Dani podatki se bodo varovali v skladu z Zakonom o varovanju osebnih podatkov.

Prijeten dopust vam želita Marko Bolka in Janko Sekne.

Marko Bolka

Z ureditvijo potoka Jezernica bomo pridobili tudi nekaj parkirnih mest

Konec junija je Podjetje za urejanje hudournikov iz Ljubljane pričelo z urejanjem obrežja potoka Jezernica na Strojarski ulici. To je projekt, ki ga v skladu z dogovorom skupaj izvajata občina Žiri in Alpina. S tem bomo pridobili dodatna parkirna mesta. Dela pri regulaciji potoka bodo trajala predvidoma do konca julija, nato pa se bo pričelo z urejanjem parkirnih mest za potrebe Alpine.

Marko Kavčič

Dela pri ureditvi Jezernice so v polnem teku.

Sindikalne športne igre letos v Slovenskih Konjicah

Naši v Slovenskih Konjicah – Izraz na obrazih priča, da se imajo lepo. Foto: Milan Sovinc

9. junija se je preko sedemdeset članov Svobodnega sindikata udeležilo tretjega športnega srečanja delavcev tekstilno usnjarsko predelovalne industrije Slovenije. Letos je bilo v Slovenskih Konjicah. Iz Žirov smo se odpravili v zgodnjih jutranjih urah in v veselem vzdušju prispeli na prizorišče dogajanja.

Srečanja se je udeležilo blizu tisoč delavcev tekstilno predelovalne industrije iz vse Slovenije. V vseh panogah je nastopilo preko sedemdeset ekip. Pomerili smo se v malem nogometu na travi, ženski odbojki, šahu, namiznem tenisu in kegljanju. Naše ekipe so nastopile v vseh športnih panogah, razen ženskem kegljanju.

Zelo dober rezultat smo dosegli v namiznem tenisu, kjer smo bili prvi.

Tisti, ki se niso udeležili tekmovanja, so odšli na pohod v bližnjo okolico, ali pa vzpodbujali svoje tekmovalce.

Srečanja delavcev tekstilno in usnjarsko predelovalne industrije so vedno zanimiva, saj poleg tekmovalnega vzdušja, prevladuje predvsem sproščen in prijateljski odnos med udeleženci.

Po končanem tekmovanju je bilo še družabno srečanje s podelitvijo kolajn in srečelovom.

Dobre volje in z mislijo, da se drugo leto ponovno srečamo, smo v nočnih urah prispeli domov.

Marjan Cankar

Dragici Kristan v poslednje slovo

Zadnje junijske dni smo se poslovili od upokojenke Alpine Dragice Kristan, rojene leta 1933 doma iz Dobračeve.

Dragica Kristan je svojo delovno pot v Alpini pričela junija leta 1952 kot polkvalificirana delavka. Pred tem je delala v Krajevni čevljarni v Žireh.

Delala je v neposredni proizvodnji – nekaj časa v oddelku šivalnice, kasneje tudi v montažnih oddelkih, najdalj pa v prikrojevalnici zgornjih delov, kjer je sekala zgornje dele. Nekdanje sodelavke in sodelavci so Dragico Kristan poznali kot vestno, prizadevno in vztrajno delavko, ki se ni ustrašila še tako zahtevnega dela. Leta 1966 ji je bila priznana interna kvalifikacija za prešivalko zgornjih delov obutve, ki ji je dala še več možnosti za opravljanje zahtevnejših delovnih operacij in novo voljo do dela.

Leta so hitro tekla dalje in kmalu si je ustvarila družino. Ob delu, vsakdanjih skrbeh in radostih, sta z možem vzorno skrbela za svoji dve hčerki.

Po petintridesetih letih dela je Dragica Kristan novembra leta 1983 odšla v pokoj.

Veselila se je vnukov, saj so ji v njen vsakdan prinašali veselje in toplino.

Pa vendar bolezen tudi njej ni prizanašala. Pojavljati so se začele mnoge težave, dokler ni v letošnjem juniju omagala pod njihovo težo. Sedaj se za vedno poslavljamo od Dragice Kristan, nekdanje delavke in upokojenke Alpine. Njenim nadražjim upokojenci in delavci Alpine izrekamo iskreno sožalje, Dragico Kristan pa bomo še dolgo ohranili v lepem in dobrem spominu.

Kadrovske novice za mesec maj 2001

Čeprav smo o sklenitvi delovnega razmerja za mesec maj delno poročali že v prejšnjih kadrovskih novicah, je prav da vemo, da sta se ob odprtju nove prodajalne Alpina Nova Gorica II. že v začetku maja zaposlili dve prodajalki in sicer: Nensi Kojić in Adrijana Kovačič. V prodajalni Koper je za določen čas delo nastopil Damir Čosi?, ki je že občasno delal v tej prodajalni po pogodbi o delu.

V mesecu maju so z delovnim razmerjem prenehali naslednji delavci: Peter Drmota iz prodaje športne obutve, ki je odšel k vojakom; David Končan iz računalniškega centra, iz montaže športne obutve je z delom prenehala Monika Potočnik, iz oddelka brizgane obutve Štefan Oblak, v obratu na Colu pa Anica Ferjančič in Martina Velikonja.

Kadrovske novice za mesec junij 2001

Tudi mesec junij 2001 je že za nami in značilno za ta mesec je, da ponovno ni bilo novih zaposlitev. Delovno razmerje pa je v mesecu juniju prenehalo kar sedem delavcem, in sicer: Zdenki Kostič iz prodajalne Ptuj, Vinku Eniko iz skladišča materiala, Antonu Mlakarju iz RPS alpske in inline obutve, Anici Oblak iz finančno računovodskega sektorja, Alenki Cigale iz šivalnice športne obutve ter iz obrata Col Gabrijele Žejn in Ireni Vidmar.

Kadrovske novice za mesec julij 2001

V začetku meseca julija 2001 je delovno razmerje v prodajalni Alpina Ptuj nastopila Suzana Vrbanjac. Z delom pa sta v začetku meseca prenehala Gorazd Bogataj iz oddelka lahke montaže in Ksenija Vidmar iz obrata Col.

Francu Kavčiču v slovo

V prvih dneh julija smo se za vedno poslovili od enega izmed staroste upokojencev Alpine Franca Kavčiča iz Polja. Franc Kavčič je bil rojen leta 1913 na Ledinici pri Žireh.

Po osnovni šoli je obiskoval obrtno čevljarsko šolo. Zaposlitev je najprej poiskal na raznih delih pri različnih delodajalcih.

Kot kvalificiran čevljar se je leta 1946 zaposlil v Alpini kjer je opravljal dela kvalificirana dela v montaži. Z leti se je vedno bolj izpopolnjeval in delal vedno zahtevnejša dela. Leta 1966 mu je bila priznana izobrazba visoko kvalificiranega izdelovalca spodnjih delov obutve. Pri svojem delu je bil vedno prizadeven. Kasneje je moral zaradi invalidnosti prevzeti tudi manj zahtevna opravila. Pred upokojitvijo je delal na odpravi ozkih grl.

Po petintridesetih letih dela in šestindvajsetih letih prebitih na delu v montažnih oddelkih Alpine, se je leta 1972 upokojil.

Z ženo sta skrbela za sina in hčerko. Svoji družini je želel ustvariti čim lepše življenje. Šele po Francijevi upokojitvi so skupaj z ženo in otrokoma gradili svoj novi dom.

Leta po upokojitvi so v mirnem družinskem razpoloženju in drobnih obveznostih hitro tekla dalje. Toda leta in bolezen prinesejo svoje in v teh julijskih dneh za vedno poslavljamo od njega.

Nekdanjega delavca in dolgoletnega upokojenca Alpine, bomo za ohranili v dobrem in lepem spominu, vsem njegovim domačim izrekamo globoko sožalje.

Na počitniškem delu preko sedemdeset dijakov in študentov

Preko stosedemdeset prijavljenih dijakov in študentov je tudi letos v pomladnih mesecih najavilo svojo željo, da želijo v poletnih mesecih delati v naši tovarni. S svojim delom bi radi nekaj zaslužili in si lahko nato privoščili kratek dopust ali denar porabili za nakup obveznih šolskih potrebščin.

Kot prejšnja leta, tudi letos ni možno ustreči vsem prošilcem, saj so potrebe po delu dijakov oziroma študentov v posameznih oddelkih nekoliko manjše kot lani. Tako je trenutno v neposredni proizvodnji,

vključno s skladiščem gotove obutve na delu nekaj več kot sedemdeset dijakov in študentov.

Največ potreb po počitniškem delu je v oddelku brizgane obutve, v oddelku termoplastov, predvsem pa v oddelku lahke montaže, saj je v vsakem oddelku v delo vključenih po več kot dvajset dijakov oziroma študentov. V pomoč skladiščnikom gotove obutve v poletnih mesecih so po trije ali štirje dijaki; odvisno od potreb po delu.

Po eden ali dva dijaka oziroma študenta na počitniškem delu pa sta

še v oddelkih montaže športne obutve, v obratu Gorenja vas in obratu Rovte. Pomoč je potrebna tudi pri generalnem čiščenju tovarniških prostorov.

Oddelki brizgane obutve, termoplasti in lahka montaža v poletnih mesecih ne bi mogli zagotavljati normalnega poteka dela brez po večini pridnih in delavnih dijakov in študentov, ki zapolnijo izpraznjena delovna mesta ob odhodu delavcev na dopust oziroma pripomorejo k doseganju plana proizvodnje.

Irma Dolenc

Irma Dolenc

Ob upokojitvi

Dolgoletni sodelavci Zdenka Kostič iz prodajalne Ptuj, Vinko Eniko iz skladišča materiala, Anton Mlakar iz RPS alpske in inline obutve, Gabrijela Žejn iz obrata Col, Anica Oblak iz finančno računovodskega sektorja, v mesecu juniju zaključujejo svojo delovno pot v Alpini in odhajajo v zasluženi pokoj. Ob tej pomembni življenjski prelomnici jim želimo še mnogo zdravih in zadovoljnih let v domačem krogu, da bi si znali ustvariti

lep vsakdan, brez omejitev, ki jih jim je prinašalo vsakdanje delo, pa vendar želimo vsem da ne bi pozabili na prehojeno delovno pot, s katero so pomagali ustvarjati Alpino, kakršna danes je. Vsem želimo, da bi si v tretjem življenjskem razdobju življenje uredili po svojih željah in zmožnostih, ter s polno mero optimizma – tudi ob težkih trenutkih, gledali vedro naprej.

Irma Dolenc

Informacijska tehnologija v Žireh

O tem, kaj na področju informatike želimo in kaj imamo v Žireh, so spregovorili mnogi, ki so se udeležili okrogle mize. Na sliki minister za informacijsko družbo dr. Pavel Gantar, predsednik Liberalne stranke Žiri mag. Martin Kopač in vodja računalniškega centra iz Alpine Borut Oblak.

V mesecu maju je krajevni odbor liberalne demokracije iz Žirov organiziral okroglo mizo, ki naj bi pomagala razrešiti nekatera vprašanja v zvezi z informacijsko tehnologijo v kraju. Povabili so tudi ministra za informacijsko družbo Pavla Gantarja. Da bi problematiko obdelali čim bolj celovito, je predsednik stranke Martin Kopač povabil vse tiste, ki se v kraju ukvarjajo s tem področjem.

Tako je svoje poglede, načrte in delo predstavil predsednik odbora za izgradnjo kableske televizije pri občini Žiri Milan Sovinc. Povedal je, da se v Žireh že dalj časa trudijo, da bi zgradili kabelski sistem, vendar se zatika pri izvajalcih. Kako si Alpina predstavlja delo in še večji prodor v informacijski svet, je predstavil vodja računalniškega centra Alpine Borut Oblak. Povedal je, naj bi vsak delavec v pisarni v Alpini imel osebni računalnik z možnostjo priklopa na internet. Pospešeno teče tudi računalniško izobraževanje. Pri-

klop na internet in računalniško povezavo načrtujejo tudi z vsemi svojimi prodajalnami. Spregovoril je tudi Branko Filipič, ki poučuje računalništvo na osnovni šoli v Žireh. Povedal je, da imajo na šoli računalniško učilnico, vendar pa pogoji dela niso najboljši. Rabili bi dodatne zmogljivosti. Prijavili so se na razpis za informatizacijo šole, vendar kljub temu, da so prišli v izbor, niso dobili še nikakršnih sredstev. Minister Pavel Gantar je pojasnil, da je ministrstvo podpisalo pogodbo s Telekomom, ki bo omogočilo cenejši dostop do interneta v šolah. Nekaj dejavnosti v zvezi z računalniškim opismenjevanjem je v določenem obdobju zastalo, vendar računajo, da se bo nadaljevalo s pospešenim tempom. Ministrstvo naj bi objavilo enoten razpis za nakup računalniške opreme za slovenske šole. Tako bi zaradi večjih količin lahko šole opremo kupile po nižjih cenah. Nato je spregovoril še o hitrejših dostopih preko interneta, tako imenovanem ADSL, o predno-

stih kableskega omrežja pri informiranju in ponudbi raznih storitev v kraju ter o poslovanju upravnih organov preko elektronskih medijev. Tako naj bi občani preko interneta lahko naročili razne izpiske, na voljo bo tudi brezplačni uradni list in podobno. Preko kableskih povezav bi lahko delovali razni centri za pomoč in podobno. Na vprašanja prisotnih, če bo država sofinancirala projekte kot je npr. kableska televizija, je minister povedal, da na to ne morejo računati, razmišljajo pa, da bodo sofinancirali določene programe, kjer se bo izvajalo računalniško opismenjevanje za tiste, ki teh znanj še nimajo. Prisotni so odprli še mnogo vprašanj. Eno je bilo tudi privatizacija Telekoma. Minis-

ter Gantar povedal, da načrtujejo javno prodajo delnic. Tisti, ki so vlagali v te sisteme, jih bodo lahko kupili po nižjih cenah, krajevne skupnosti pa bodo lahko pri tem sodelovale preko razvojnega fonda. Poudaril pa je, da je izgradnja in vzdrževanje infrastrukture telefonskega omrežja, zaradi majhne poseljenosti na kvadratni meter, v Sloveniji zelo draga. Telefonija bi brez načrta izgradnje kot je vladal v preteklosti, še zdaleč ne bila tako razvita. Glede vračanja sredstev minister ni dajal nikakršnih posebnih obljub. Je pa okrogla miza odprla mnogo vprašanj, dala tudi nekaj odgovorov, predvsem pa iztočnice, kam usmerjati svoj informacijski pogled.

J. K.

Društvo upokojencev Žiri izdalo svoj zbornik

»Želel bi predvsem, da bi Žirovci ostali Žirovci oziroma da bi tisti, ki to zmorejo, tudi postali Žirovci. Da bi družine bile družine. Da bi se še zmeraj našel kdo, ki bi svojim staršem zaprl oči, ko umirajo. Da ne bi osameli umirali v žalosti. Danes premalo mislimo na vse tisto, kar prinese starost. Kaj ti pomaga dobra pokojnina, če si kot smet v kotu, za katero se nihče ne zmeni. Če bodo moji dragi rojaki to razumeli, bi bil presrečen ...«

izdali tako publikacijo. S prispevki je sodelovalo štiriinideset piscev od mladih ustvarjalcev, strokovnjakov za različna področja, znanih osebnosti, do članov društva. Da pa je zbornik nastal v tako prikupni in zanimivi obliki, se je trudilo še mnogo drugih sodelavcev. Upokojenci bodo veseli, če boste segli po njem in v preko stošestdeset straneh zanimivega branja, še bolje spoznali njihovo dejavno in pestro življenje v tretjem življenjskem obdobju.

Jožica Kacin

je duhovnik Viktorijan Demšar, v pogovoru z Mihom Nagličem, leta 1990 dejal, Miha Naglič pa te lepe in globoke besede zapisal. Kako pravnjše so za prvo stran zbornika, ki so ga izdali žirovski upokojenci.

Lani julija so praznovali 50-letnico delovanja, letos pa so v ta namen izdali še svoj zbornik. Kot je povedala tajnica društva Dina Vončina, so žirovski upokojenci eni izmed prvih tovrstnih društev, ki so

Planinski čevljar Alpina okrašen s prvimi poletnimi cveticami nabranimi na Alpininih tratih. Slastno sadje in sladki kolački, ki vabijo, vzemi in poizkusi. Tako vabilo pripravijo v naši kuhinji. In pravijo, da je najtežja zamisel. S temi pa včasih prav prijetno presenetli vodja kuhinje Andrej Poljanšek.

Srečanje motoristov v Žireh, »Sairach 2001«

V poletnih mesecih skoraj vsak konec tedna kak zborov motoristov. Toda toliko obiskovalcev, kot jih pride v Žiri, se zbere le malo kje.

Klub smo uradno registrirali leta 1997, čeprav je na pobudo nekaterih lokalnih motorističnih navdušencev začel nastajati že leta 1995. V letu 1995, ko smo se začeli zbirati in voziti skupaj, smo se imenovali preprosto MK Žiri. Ko se nam je pridružilo vse več motoristov, se je porodila ideja, da se registriramo in postanemo klub. Ob ustanovitvi nas je bilo dvajset, zdaj nas je sedemindvajset.

Za svoj znak smo izbrali divjo svinjico, ki v gobcu drži vejico z žirom. Žir, ker naj bi Žiri po njem dobile ime. Za naziv kluba smo izbrali več kot sedemsto let staro ime za Žiri – Sairach. V našem znaku sta osnovni barvi zelena in rumena, kar na nek način simbolizira staro škofjelološko občino, iz katere prihaja tudi nekaj naših članov. Ne glede na vse zahteve, ki so zapisane v klubskem statutu, v zvezi s članstvom v našem klubu (motor z najmanj 250 ccm, polnoletnost...), dajemo največjo prednost prijateljstvu in seveda skupni ljubezni do motorjev. Na tej osnovi je klub tudi nastal. Pri nas ne delamo razlik med tem, kakšne znamke motor vozimo in koliko je motor ali motorist star, pomembno je, da imamo srce na pravem mestu in da bije za prijatelje in motor. Naši cilji pri potovanjih so se od začetka pa do sedaj precej spremenili. V začetku smo se večkrat vozili na takšne ali drugačne skupne izlete (Španija, Italija, Nemčija, morje...), na zборе pa smo hodili le redko. Zdaj se je to obrnilo na glavo. Tedensko obiskujemo vsaj po en zbor motoristov, med glavno sezono pa tudi po več, tako pri nas, kot v tujini. V takšno ravnanje nas je delno prisilil velik obisk domačih in tujih klubov na našem prvem in drugem zboru. Prav organizacija moto zborov je velik mejnik v našem klubu. Iz kluba brez obveznosti, je v trenutku postal klub, v katerem ima vsak svojo zadolžitev in odgovornost. Tako smo od začetka naše skupne poti »prevozili« že kar dolgo pot, v razmeroma kratki klubski zgodovini.

Upam, da smo tudi na ostale, tako po Sloveniji kot tudi po tujini, kjer imamo veliko dobrih prijateljev, naredili dober vtis o klubu, ki ima odgovorne in zrele člane, ter o gostoljubnosti in lepoti Žirov. Letošnji zbor je bil že tretji po vrsti. Naš trud, da bi bil tudi najboljši, je bil poplačan, saj je zbor v vseh pogledih zelo dobro uspel. Prireditev je potekala od petka do nedelje. V petek je bil obisk motoristov in ostalih obiskovalcev po pričakovanju manjši, vendar je kljub temu zelo veselo in sproščeno vzdušje trajalo do zgodnjih jutranjih ur. V soboto je bilo mirneje vse do zgodnjega popoldneva, ko so začeli prihajati motoristi v večjih skupinah. Za popestritev popoldanskega dogajanja smo organizirali družabne igre, ki so temeljile na spretnostih in moči posameznikov. Ko so proti večeru prispeli še zadnji se je ob dobri glasbi in programu, ki smo ga pripravili posebej za to priložnost, pričela splošna zabava. Kot zanimivost naj povem, da smo gostili tudi Madžare, Čehe in na veliko presenečenje vseh, tudi motorista iz Francije, ki je pripotoval sam iz 850 kilometrov oddaljenega kraja. Na pot je krenil že v ponedeljek in je na našo prireditev prispel v četrtek zvečer. V nedeljo smo zgodaj zjutraj začeli s pospravljanjem, tako da smo imeli že v zgodnjih popoldanskih urah urejenega večino prireditvenega prostora. Zadnji obiskovalci so prizorišče zapustili okrog ene ure in z veseljem smo ugotovili, da je bila velika večina, tako Žirovcev kot tudi motoristov, zelo zadovoljnih s prireditvijo. Veseli nas, da vse bolj tudi domačini iz Žirov in okolice spoznavajo, da motoristi le niso tako slabi ljudje in se v velikem številu udeležujejo naše prireditve. Ob tej priložnosti bi se zahvalil motoristom in ostalim za obisk, sponzorjem, ki so nas finančno podprli in vsem simpatizerjem MK Sairach, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji moto srečanja »Sairach 2001«!

Boštjan Lukančič

Vesel dan za žirovske balinarje – Odrpito novo balinišče pri Partizanu

17. junija je bil za žirovske balinarje poseben praznik. Po mnogih zapletih jim je le uspelo zgraditi štiri stezno balinišče in 17. junija so to svojo pridobitev tudi dostojno proslavili.

Na odprtje so povabili mnogo uglednih gostov, med drugim tudi ministra za informacijsko družbo Pavla Gantarja, ki je balinarjem zaželel čim več prijetnih uric pri tem športu ter uspehov in zmag. Balinarje je obiskal tudi predsednik balinarske zveze Slovenije Jože Rebec. Zbrane je nagovoril župan občine Bojan Starman. Ves čas je spremljal želje balinarjev in sedaj, ko je balinišče končno zgrajeno, se je zahvalil vsem, ki so v ta projekt vložili veliko truda. S tem seve-

tanovitvi štel sto šestdeset članov. Pri Gasilskem domu so zgradili dvostezno balinišče. Žirovski balinarji so dosegali izjemne uspehe, saj je iz njihovih vrst izšel tudi svetovni prvak v balinanju Uroš Vehar. Leta 1997 je občina Žiri za DD Partizan iskala novega najemnika. Balinarsko društvo se je odločilo in z občino Žiri podpisalo pogodbo o najemu prostorov. Dogovarjali so se tudi za ureditev balinišča. Čeprav ni steklo vse kot so načrtovali, pa so sedaj le uspeli zgraditi balinišče. Jure Gregurovič je povedal, da bo s tem še večja možnost za razcvet tega športa v Žireh. Predvsem se bodo trudili, da bodo pritegnili čim več mladih, ki jih bodo vzgajali v športnem duhu.

Trak je prerezan, sedaj so na vrsti balinarji, da pokažejo svoje znanje. Na sliki z leve proti desni: Milan Oblak, zadaj župnik Jože Stržaj, nato župan občine Žiri Bojan Starman, minister za informacijsko tehnologijo Pavel Gantar, predsednik balinarskega društva Jure Gregurovič in predsednik balinarske zveze Slovenije Jože Rebec. Foto: Brigita Zemljarič

da še vedno niso pokopani načrti, da bi zgradili sodobno balinišče v športno rekreacijskem centru.

Spregovoril je tudi predsednik balinarskega društva Jure Gregurovič. Spomnil se je, da je včasih v Žireh imelo vsako gostišče urejeno balinišče. In na njih se je gradila ta družabna igra, zraven pa tudi tekmovalni duh. Leta 1974 je bilo na pobudo Alojza Firšta ustanovljeno balinarsko športno društvo, ki je že ob us-

Sledila je zahvala in podelitev priznanj Juretu Greguroviču in Milanu Oblaku, ki sta mnogo pripomogla k tej novo zgrajeni pridobitvi. Po slavnostnem rezanju travkov na vsaki od stez, je sledil še, za mnoge najzanimivejši, vsekakor pa najatraktivnejši del. Zapele in zaplesale so dekleta iz skupine Power Dancers in medse povabile tudi nekatere izmed navzočih. Kljub nalivu, ki je bil zunaj, je bilo zbranim nadvse prijetno.

J. K.

V času dopustov spremenjen urnik dela v žirovski splošni ambulanti

V juliju bo delal doktor Sedej, in sicer: v ponedeljek, torek popoldne, v sredo, četrtek in petek pa dopoldne.

V avgustu bo delal doktor Radošević po naslednjem razporedu: v ponedeljek, torek in petek dopoldne, v sredo, četrtek pa popoldne.

Posebej opozarjajo, da je vse petke

v juliju in avgustu, ambulanta v dopoldanskem času.

V nujnih primerih se v času od 6. ure zjutraj do 7. ure zvečer v juliju obrnite na doktorja Sedeja v avgustu pa na doktorja Radoševića, v času dežurstva pa kot običajno na dežurno službo v Škofjo Loko.

Pred odhodom na dopust v tujino si priskrbite potrdilo zaradi uveljavljanja zdravstvenih storitev. Potrdila dobite na pristojnem zavodu za zdravstveno zavarovanje.

Razstava ob 50-letnici slikarja Pavleta Sedeja

Pavle Sedej, Žiri, 2001, olje na grundiran lesnit.

Kaj bi vam še pravila o Pavletovih slikah.

Vsakemu pojejo drugače.

Kakor je pač napeta njegova lastna struna.

*...**

Zaupam,

da tudi zaradi njegovih slik

Dobračeva ni,

ne bo umrla.

(Odlomek iz zapisa dr. Marije Stanonik, objavljenega v slikarjevem katalogu)

V petek, 15. junija je bila v galeriji Krvina v Gorenji vasi odprta razstava likovnih del slikarja Pavla Sedeja. Razstava je bila posvečena 50-letnici njegovega rojstva. Prireditev ob odprtju razstave je bila nadvse slovesna. Sodelovala sta dramski igralec Jože Logar in citrar

Marjan Beton. O Pavletovem slikarskem delu je spregovoril likovni kritik Jože Hudeček. »Slikarstvo Pavleta Sedeja je v svoji osnovi trdno in vase prepričano, kakor je tudi mojster sam: zanj ni dvoma o pravilnosti poti, ki jo je ubral za očetom in zanj ni ugibanj, kako se prilagoditi spreminjajočemu se okusu galeristov ter občinstva, ki pač hoče svoje – kaj, je treba pa iz leta v leto znova uginiti.« je med drugim povedal. Razstave, se je kljub temu, da so jo naslednji dan čakale državniške obeznosti (sprejemu žene predsednika Združenih držav Amerike Laure Bush), udeležila in jo tudi slovesno odprla Štefka Kučan ter s tem pokazala veliko naklonjenost do slikarja in njegovega dela.

J. K.

Izjemen uspeh pihalne godbe Alpina – Na tekmovanju v Ormožu prvo mesto

Trud godbenikov je poplačan. O tem priča visoko dvignjen pokal v rokah presrečnega Vikija Žaklja. Foto: Edo Demšar

V soboto, 23. junija je bilo v Ormožu osmo tekmovanje pihalnih orkestrrov Slovenije v zabavnem programu. Med šestnajstimi slovenskimi godbami, ki so nastopile na tekmovanju, je godba Alpine dobila zlato plaketo s pokalom, kar pomeni, da je med vsemi godbami do trideset članov, osvojila najmanj kazenskih točk.

Strokovna komisija je ocenjevala težavnost skladbe, tehniko igranja, dinamiko, povezavo med posa-

meznimi stavki, uigranost orkestra, sodelovanje orkestra z dirigentom, obnašanje godbenikov in izgled orkestra.

Naša godba se je predstavila z dvema Privškovima skladbama: Veselo v novi dan in Narodne ter Hugensovo New baroque svito, kjer je kot solist odlično nastopil naš mladi igralec Žiga Rejc.

S skladbami, ki vsebujejo vse elemente za ocenjevanje, smo pripravili komisijo in zasluženost osvojili prvo mesto.

Orkester se je za to tekmovanje pripravil od božično novoletnega koncerta dalje. Zato se za trud in požrtvovalnost zahvaljujem vsakemu godbeniku posebej, še posebej pa solistu Žigi Rejcu in dirigentu Milanu Matičiču, ki je spet upravičil svoj profesionalni sloves.

Vsi, ki sodelujemo pri Pihalni godbi Alpine pa se ob tej priložnosti zahvaljujemo delavcem Alpine, ki nam s svojimi prispevki omogočajo obstoj in delovanje.

Roman Stanonik

Uspeh žirovskih nogometašev

Nogometni klub Alpina Žiri je v sezoni 2000/2001 dosegel odlično drugo mesto v prvi gorenjski nogometni ligi.

Odlični rezultat je omogočal igranje kvalifikacij za tretjo slovensko nogometno ligo, kjer pa so bili žal uspešnejši nogometaši iz Kam-

nika. Zmagala je ekipa Kamnika z rezultatom 4:3.

Vodstvo kluba in nogometaši se zahvaljujejo številnim navijačem za velik obisk na tekmah v Žireh in sporočajo, da bodo že v jesenskem delu štartali na naslov gorenjskega prvaka.

Tomaž Vehar

Na Maratonu Franja ekipi Alpine pokal za množično udeležbo

V nedeljo, 8. julija je bil s štartom v Tacnu jubilejni dvajseti Maraton Franja. Alpino je zastopalo štiriindvajset kolesarjev, kar je lep uspeh. Tako so prejeli tudi pokal za številnost ekipe.

Da je v Sloveniji veliko kolesarskih navdušencev, priča dejstvo, da se je maratona udeležilo preko 2500 kolesarjev. V lepem poletnem

vremenu, so prevozili stopetindeset kilometrov dolgo pot. Kot so povedali, je bila predvsem pri vzponu na Kladje vročina precejšnja. Toda za voljo in ustrezno telesno pripravljenostjo, so prebrodili tudi take ovire in po nekaj urah vožnje, eni bolj drugi manj, utrujeni prispeli na cilj.

J.K.

Selo – gostitelj srečanja Selanov iz Slovenije in zamejstva

Srečanja se je udeležilo preko tisoč štiristo Selanov. Pravijo, da so se Žirovski Selani odlično odrezali in pripravili prireditev kot se spodobi. Selani so se razšli z obljubo, da se naslednje leto spet srečajo. Tokrat v Selo pri Robu v občini Velike Lašče.

30. junija je bilo na Selo živahno kot gotovo še nikdar in vprašanje je, kdaj bo spet tako. Selo je namreč gostilo prebivalce iz vasi, ki se imenujejo Selo, Sela, Sele iz vse Slovenije, letos pa so prvič prišli tudi zamejski Selani. Tako se je zbralo preko tisoč štiristo Selanov.

Prireditev se je pričela ob 10. uri in se zavlekla v pozne nočne ure. Gotovo bi trajala še, če bi veselo razpoloženje ne zmotil dež, ki pa je bil za utrujene Selane, ki so odlično poskrbeli za organizacijo, mogoče tudi nekaj blagoslov, za tiste, ki so se le zabavali, pa znak, da se še tako dobra zabava enkrat konča.

Selani so pripravili lep program. Udeležence je pozdravil župan občine Žiri Bojan Starman, spregovorili so še predsednik organizacijskega odbora Branko Lahajnar, predstavnik Turistične zveze Slovenije Milan Krišelj ter

generalni predsednik srečanja Janez Skalič. Prirediteljem je čestital tudi predsednik Turistične zveze Slovenije dr. Marjan Rožič. Začetek prireditve so popestrili štirje jadralni padalci. Kot je v Žireh že navada, je zaigrala Pihalna godba Alpine. Predstavile so se klekljarice, plesna skupina Bombe, moški pevski zbor Alpine, izdelovalci raznih domačih obrti.

Žirovski Selani so poskrbeli tudi za promocijo kraja. Organizirali so izlete v bližnjo okolico, pa naj bo s kombijem, peš. Veliko je bilo tudi takih, ki so si Žiri in okolico ogledali s helikopterja. Pripravili so različne družabne igre. Da pa bo spomin na to srečanje ostal živ tudi čez mnogo let, so ob tej priložnosti izdali tudi zbornik, kjer so skoraj na stopenjdesetih straneh predstavili Selo, njegovo preteklost in prebivalce.

J.K.

Informativna tabla v Žireh

Že kar nekaj časa je bilo slišati, da bomo v Žireh dobili tablo, na kateri bo vsak lahko izvedel vse pomembnejše podatke o Žireh in okolici. Junija je tabla res dobila svoje mesto ob cesti pred zadružnim domom. Na njej so načrt Žirov in ulic ter napatki za goste in turiste. Na zemljevidu so označene vse hiše s hišnimi številkami. Nepoznavalci kraja – izgovora, da nas ne morete najti, sedaj ni več.

V pomladno poletnih mesecih se v Žireh na področju kulture in športa dogaja marsikaj zanimivega

12. maja je bil letni koncert Moškega pevskega zbora Alpina. Gostje večera so bili Šavrninski godci, koncert pa je povezoval Marko Črtalič.

23. junija, na kresni večer, je bil tradicionalni koncert Kvarteta kljunastih flavt. Poleg kvarteta so sodelovali še mezzosopranistka Irena Yebuah, čembalist Milenko Arnejšek, in violončelist Jošt Kosmač. Po končanem koncertu so prireditelji pripravili še ognjemet, ki je veličastno razsvetil jasno žirovsko noč.

Na obeh malih igriščih pred Etiketo že nekaj petkov zapovrstjo potekajo tekmovanja v trim ligi v malem nogometu. Prijavljenih je preko deset ekip iz Žirov in okolice. Poleg rekreacije in športnega vzdušja, je liga tudi priložnost za popestritev petkovih večerov.

6. julija je bila v galeriji Žirovske pristave (Stara šola v Žireh), odprta razstava o življenju in delu slovenskega skladatelja in žirovskega organista, Antona Jobsta. Razstava je bila posvečena dvajseti obletnici njegove smrti. Anton Jobst je umrl 11. julija 1981.

7. julija pa je bil v cerkvi v Žireh koncert njegovih del. Izvajali so jih pevci Cerkvenega mešanega pevskega zbora Anton Jobst pod vodstvom Antona Čadeža, na orgle pa je zaigrala Angela Tomanič.

6., 7. in 8. julija je bila pred Osnovno šolo v Žireh, zaradi slabega vremena pa tudi v Partizanu v Žireh, tradicionalna prireditev, ki jo pripravljajo žirovski študentje Vikend zabave in športa.

Žirovsko noč je letos pripravil Nogometni klub Alpine. Na parkirišču Alpine je bilo veselo od dopoldanskih pa do poznih večernih ur. Tak je bil pogled med štiriindvajseto in eno uro. Potem pa je prišel odrešujoči dež. Irena Vrčkovnik z ansambлом, se je kljub volji, da bi Žirovcem zapela še kaj lepega, poslovila.

Na Vrhu pri Svetih treh kraljih uspešna uprizoritev Desetega brata

Dramska sekcija športno kulturnega društva Vrh nad Rovtami je ob praznovanju 25-letnice delovanja, pri Osnovni šoli na Vrhu v mesecu juniju, z več ponovitvami, pripravila igro na prostem Deseti brat. Požela je velik uspeh. Predstava je bila rekordna, tako po številu igralcev

(igrali ali pa kako drugače sodelovali so tako rekoč vsi vaščani), po velikosti prizorišča, kot tudi po številu obiskovalcev in ne nazadnje po dobri igri in predstavitvi tega znamenitega Jurčičevega dela, ki ga je priredil Davorin Petančič.

J.K.

Kolofon

„DELO-ŽIVLJENJE“ je glasilo Alpine, d.d., Žiri. Ureja ga uredniški odbor: Jana Erzožnik, Slavko Kristan, Jana Peternel, Ivo Pivk, Rada Žakelj, Jožica Kacin – glavna in odgovorna urednica. Fotografije: J. Kacin. Naklada: 2.020 izvodov. Tisk: Gorenjski tisk, Kranj